

● Những tác phẩm vào vòng chung khảo

101 Tác phẩm

• DU AN

Đức Cơ 35°C

(Tặng CBCS, CNV, người lao động Bình đoàn 15)

Đức Cơ 35°C

Trời trên đường nén màu đi đến cùng

Nắng nhòa ánh lửa rung rung
Gió không nhìn thấy ở chung chỗ nào
Bập bênh xuống thấp lên cao
Đỏ đen lưng đất cống vào xanh xanh

Quạt tay vạt áo hanh hanh
Ta nâu nâu, ta đã thành Đức Cơ
Cười to một phút giữa trưa
Trong căn nhà tổ (*) là mưa khắp rừng

Rời ra tiếng trập tiếng trùng
Li ti nhựa đất đang cùng xanh cây
Trắng im ngã xuống bàn tay
Gửi trao trọn một khúc này êm ru

Đi âm âm, bước u u
Cao su làm thẳng tâm tư buồn làng
Mơ màng đếm dọc đo ngang
Rõ ràng hồi kèng xếp hàng gọi quân

Đức Cơ nắng bị chậm chân
Tây Nguyên sóng bước mùa xuân Bình đoàn.

(*) Nhà của các tổ sản xuất trong rừng cao su, để nghỉ ngơi, điều hành sản xuất.

• TRẦN ĐỨC ANH

Cao su – lịch sử và tương lai

Nếu anh chưa từng nghe đến cao nguyên...
Thì anh không biết những cơn mưa nửa chừng
tan nhanh thành hơi thở
Những tiếng chiêng sau buổi chiều dang dở
Báo hiệu những cơn tim tình nguyện
Những con người nghe tiếng gọi trường thành của cao su...
Những cao nguyên với bazan đất đỏ
Nhu dòng máu chảy trong mình của mẹ hoang sơ
Những dòng máu nuôi sống cao su trên mảnh đất trong mơ
Những cây cao su vẫn vươn mình lên bầu trời
quanh mùa nắng cháy.

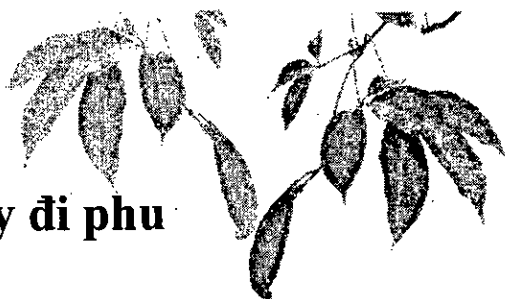
Những năm tháng chiến tranh
Lớp cao su bon bon trên những nẻo đường mặt trận
Những bánh xe trần lưng hứng chịu mưa bom,
bão đạn chưa biết chùn chân
Mòn mỏi trên núi rừng Trường Sơn đợi chờ ngày chiến thắng
Có những đoàn tàu đã trở về
Những anh bộ đội cụ Hồ trên những con tàu đi về từ lịch sử
Thống nhất! Thống nhất! Thống nhất! Tự do đã gọi về thực sự!
Có phải tất cả đã trở về trên những lớp cao su?...

Con đường hôm nay đã không còn sỏi đá
Cao su hôm nay đã đi đến những chân trời xa lạ
Những cây cao su hôm nay
Những rừng cao su ngày mai
Những chàng trai cao su
Những cô gái cao su
Những tình yêu mới không phải chỉ dành riêng
cho tình yêu nam nữ
Anh yêu những cây cao su trên cao nguyên
đơn sơ mà thành thật
Người con gái cao su hiền lành, chân chất
Những dòng nước ngọt lành
Trong mắt em, mắt anh
Tương lai của chúng mình là những ngày thu hoạch
Với anh, với em
Với xã hội đang thay da đổi thịt
Nhựa cao su tiếp nhựa sống cho đời...

• NĂM BÊ

Nội tôi ngày ấy đi phu

Nội tôi khai khẩn đất này
Làm ra giọt mồ đắng cay trăm bề
Bầm sinh đồng ruộng chân quê
Theo Tây xuống bến xuôi về phương Nam
Khai hoang lập thổ vôi vàng
Bình Ba (*) bám trụ xây làng cao su
Làm phu chẳng khác đi tù
Đòn roi chà đạp, vất bu muỗi mòng
Chủ Tây cai việc đảng trong
Thông ngôn, tốc ký cướp công đảng ngoài
Sáng đi chưa tỏ mặt người
Chiều về trăng đã sáng ngời vườn su
Chòi tranh rừng núi âm u
Nhớ anh, nhớ chị, nhớ bu (**) khóc thầm
Dặn lòng tâm nhủ cùng tâm
Lỡ vào hang cọp, đường cùng phải theo
Thời gian đầy đọa kiếp nghèo
Ba mươi năm chẵn cái vèo đã qua
Giờ đây trời đất về ta
Công nhân tụ họp một nhà đoàn viên
Mồ hôi xứng đáng bạc tiền
Những vòng vàng trắng ba miền vào xuân
Giữa mùa hoa nở trắng ngàn
Bài thơ nội kể có vần cao su.

(*) Bình Ba là tên một xã ở Bà Rịa

(**) bu: mẹ, má

• NGUYỄN XUÂN CẨM

Màu xanh Sìn Hồ

Không còn nắng
Cao su bây giờ xanh ngắt những đôi cao
Hàng nối hàng ngơ ngẩn lối vào
Chân bước nhẹ trên con đường đầy lá.

Tháng sáu Lai Châu cơn mưa chiều vội vã
Cô công nhân H'Mông nép mình sau tán lá
Đôi mắt long lanh với cái nhìn rất lạ
Cao su thì thăm với em điều gì?

Về những gian lao vất vả sẽ qua đi
Nương sản, nương ngô, đói nghèo chỉ còn là quá khứ
Khát vọng đổi thay đang xanh mầm thiếu nữ
Hạnh phúc rạng ngời tươi thắm đất Chăn Nưa.

Sìn Hồ bây giờ đã khởi sắc hơn xưa
Nắng mới đang lên nơi vùng cao biên giới
Nhựa trắng khơi dòng, nhà nhà mong đợi
Em bây giờ đã là công nhân.

Tự hào khoác trên mình chiếc áo màu xanh
Em bón, em chăm cho vườn cây xanh tốt
Mưa nắng khó khăn em không lùi bước
Yêu cây như yêu chính bản thân mình.

Giấc mơ về những cánh rừng cao su đang hiện hữu dáng hình
On Đảng, on Nhà nước chăm lo xóa đói giảm nghèo
một hướng đi bền vững
Người Thái, người Kinh, người H'mông...
cùng góp sức xây dựng
Cho Sơn Hồ xanh mãi một màu xanh!...

• LÝ THỊ MINH CHÂU

Hoài niệm về một loài cây

Sợi râu bạc của người già mọc xuống phía ngày xưa
Hoài niệm về những loài cây luôn ẩn tàng
trong đường vân thớ gỗ
Giọt mồ hôi - giọt cao su quý giá
Hạn hán cắt ngang mùa
Đêm thức trắng lo toan

Thời đi phu
Cha trụi trụi nắng sương
Manh áo mỏng che chung âm lạnh
Vết thời gian hằn chân chim trên trán
Đem tuổi xuân đổi lấy già cây

Nghiêng ngả vẹo xiêu trên chính đường mình cày
Muốn ngẩng mặt thẳng lưng nhưng nào đâu dễ
Chỉ dám mơ thôi tiếng cười con trẻ
Tiếng đàn bà
Tiếng kéo kệt đưa nôi

Vất vả gian lao bỏ chiếu phận người
Oan khuất buồn đau phủ dày mộ cỏ
Vong linh đen mắc vào đời thợ
Phu cày
Phu mộ
Phu cao su

Người trẻ hận hoan Cách mạng mùa thu
Gót chân đỏ son màu no ấm
Nhà máy nông trường đẹp xinh lạ lẫm
Không chịu mình già cha khăn áo hội thơ
Gian khổ cho đi để hạnh phúc bây giờ.

• LÝ THỊ MINH CHÂU

Đời người đời cây

Nông trường có tuổi thơ tôi
Có nhà dạy trẻ
Có lời ca dao
Có tiếng bà ru ngọt ngào
Hè năm đưa vống xông xao nói cười

Áo cha ướt đầm mồ hôi
Thương cây, cây sẽ trao người ấm no
Tảo tần sớm tối chăm lo
Mai cây khôn lớn cây cho cuộc đời

Dòng nhựa trắng
Nén vàng mười
Nhọc nhằn pha lẫn sướng vui dâng trào
Ước mơ sung túc ngày sau
Quản chi sương nắng dãi dầu ai ơi

Buồn vui chén hứng đầy vơi
Áo chị pha sắc hương trời xanh trong
Đường dao xinh xắn cong cong
Tay đưa thoăn thoắt khép vòng lo toan

Trường vui tiếng trẻ rộn ràng
Con no bụng chữ hân hoan mẹ cười
Ăn bớt đọi
Nói bớt lời
Tảo tần xuân vẫn rạng ngời nét xuân

Chăm cây, cây mới chuyên cần
Chắt chiu dòng nhựa cho xuân tái hồi
Đồng hành mãi với cuộc đời
Cao su xanh thắm tình người tình yêu

Nhớ ai chim vẹt kêu chiều
Nhớ xưa cây kể những điều xa xôi
Trăm năm theo bước chân người
Máu đào xương trắng từng phơi đất này.

• NGUYỄN CÔNG

Bên mưa, bên nắng

Vườn em cách một tiếng cười
Mà riêng nỗi nhớ cứ vời vợi xa
Thình lình bên ấy mưa sa
Bên này vẫn nắng la đà buông vai

Trách chiều đỏ ửng áo ai
Anh gom hoa nắng sang cài dáng em.

• BẢO CUỒNG

Về thăm Chư Sê

Bao năm cách biệt xóm làng
Chiều nay trở lại ngõ ngang như mơ
Cao su xanh thăm đôi bờ
Chư Sê ngồi sáng giấc mơ ánh hồng

Lung linh giọt nắng đôi thông
Chiều lên ngói đỏ một vùng tầng cao
Đôi thay nhịp sống dâng trào
Chư Sê tung cánh đón chào nắng mai

Gia Lai giờ đã đổi thay
Rừng vàng sức sống nhả ai về nguồn
Nông trường mở rộng cửa luôn
Đón người chí hướng chung đường mai sau.

(Chư Sê 23.04.2013)

● THÙY DUNG

Đất dâng đời tháng năm

Sao mai còn lấp lánh
Em gọi cây thì thăm
Bồi hồi khơi vàng trắng
Đất dâng đời tháng năm

Nhớ ngày còn gian khó
Chiến trường xưa trở về
Cao su xây cuộc sống
Nông trường thành phố quê

Ban mai hôn chồi lá
Đường lô xanh cuối trời
Em vui xanh ngày mới
Nụ hôn cười trên môi

Ta sánh bước bên nhau
Đẹp duyên mùa trồng mới
Mưa chiều giăng phố núi
Ngút ngàn cao su xanh.

• PHẠM ĐÌNH DŨNG

Một chút với Đồng Nơ

Như sa mạc có hồ
Như mùa đông có nắng
Như giữa trưa xa vắng
Cất một tiếng hò ơ!

Đây nông trường Đồng Nơ
Hiện ra như cổ tích
Giữa âm u tĩnh mịch
Nồng nàn ai gọi mời

Chẳng phải cổ tích đâu
Phải qua bao mưa nắng
Hai bàn tay chai cứng
Đây rừng hoang chạy dài

Để có buổi sớm mai
Cô công nhân lai thác
Bên vườn ươm khế hát
Ngoan nhé, mầm xanh ơi!

Đề ào ạt trên đồi
Ngón ngang mùa trồng mới
Vẫn khẽ khàng tiếng gọi
Mầm xanh ơi, vươn nhanh!

Đề rồi ngày hôm nay
Xôn xao dòng nhựa chảy
Anh đứng nhìn ngất ngây
Em cười như trẻ nhỏ...

Thấm giọng hát ba miền
Đêm nông trường hội diễn
Chẳng son phấn mà duyên
Chẳng lụa là mà mền

Anh: sáu câu vọng cổ
Chị: ví dặm quê nhà
Em: một khúc quan họ
Bỗng xích gần đôi ta.

Đề trưa nắng chói lòa
Ai rước dâu về đó
Rửa là thêm đôi lứa
Cho Đồng Nơ sum vầy...

Hiện như là cô Tấm
Từ quả thị bước ra
Nhìn màu da sạm nắng
Thương sao, ơi thương là...

• PHẠM MINH DŨNG

Rừng cao su hát

Tôi chỉ đi có dăm phút thôi
Từ chân dốc ngược lên triền đồi
Thấy dòng nhựa cao su đang chảy

Người phụ nữ bước cùng tôi ấy
Chị đã đi
Đằng đẳng hai mươi lăm năm
Chị đi từ lúc tóc còn xanh
Đến hôm nay mái đầu đã bạc
Để tôi ngơ ngẩn phút giây này.

Rừng cao su sức trẻ căng đầy
Dòng nhựa chảy trắng ngời như sữa
Người nuôi cây mắt ánh lên ngọn lửa
Khao khát tuổi đôi mươi

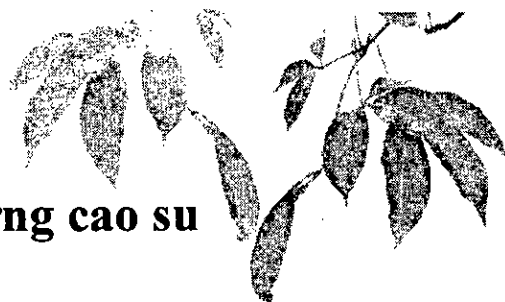

Gió dạt dào cây kể cùng tôi
Tháng ngày chị nâng niu hạt giống
Tháng ngày chị bông bế cây con
Cây ốm, cây đau, cây dỗi, cây hờn
Mồ hôi chị chính là nguồn sữa
Gánh nước ngược đời, bàn chân máu ứa
Áo bạc rồi không thể bạc hơn...

Dịu dàng như mẹ với đàn con
Chị ve vuốt từng thân cây âu yếm
Miền đất đỏ rừng cao su xanh thắm
Tòa bóng mát nhân từ
Tiếng cây thầm thì như hát, như ru
Tôi thấy chị rưng rưng hạnh phúc.

• MINH ĐAN

Dưới tán lá rừng cao su

Đi giữa rừng cao su
Con người nhỏ bé lạ thường
Những chiếc lá lặng im về với đất
Tôi tìm về yêu thương.
Không ai dạy tôi vũ điệu đầu tiên
Dòng nhựa trắng thay viên phấn trắng
Bàn tay mịn màng nhập vai cô thợ cạo
Lặng lẽ hiến dâng tuổi xuân cho chàng cao su tần tảo
Của để dành là những mầm xanh
Khắc vào thân cây giọt mồ hôi vô danh
Chảy vào đất và hòa tan nước mắt
Manh áo công nhân đi qua đời mặn chát
Điều ước thật thà đem lại vị ngọt cho thiên nhiên
Sự giàu nghèo ranh giới ở lương tâm
Người đã sống xanh tươi hơn màu lá
Chờ niềm tin băng qua ngàn sóng cả
Hiên ngang đập đổ những ngại vàng
Dưới tán rừng cao su bạt ngàn
Tôi đã hiểu những hy sinh mất mát
Tôi đã nếm vị cay từ giọt trắng của người loang vào mặt đất
Chân lý là cỗ xe thời gian túc tắc – rất đời!

Bình Phước, tháng 06.2013

• TƯỜNG ĐĂNG

Khát vọng sống

Không phải ngọn cỏ nào cũng tàn lụi theo thời gian
Không phải trái tim nào cũng chôn vùi lãng quên trong lòng đất
Đời người chỉ sống một lần...

Hãy sống sao cho khỏi xót xa ân hận ()*

Rừng cao su tuổi trẻ tôi xanh hơn từ khi mang khát vọng Paven

Chưa đặt chân đến rừng bạch dương lãng mạn trong thơ Pushkin
Nhưng tôi đã được tắm mình trong cái lạnh dòng sông băng giá

nước Nga qua nghị lực Paven tin cậy

Tôi yêu đôi mắt xanh cô lọ lem trên công trường

nước Nga bằng trái tim Paven nồng cháy

Như tôi yêu đôi tay diệu kỳ cô em nông trường cạo mủ
mỗi sớm mai

Đời người chỉ sống một lần...

Chớp mắt thời gian hương thoảng khói bay

Sự ích kỷ của bộ sâu sẽ tan trong bóng đêm hoang phế

Chỉ có cánh rừng cao su mãi xanh ước mơ

tình yêu mật ngọt tuổi trẻ

Tình yêu mang khát vọng sống cống hiến Paven.

() Lời của nhân vật Paven Corsaghin trong tiểu thuyết Thép đã tôi thế
đây của nhà văn Nga Xô Viết Nicolai Alechseovich Ostrovsky (1904-1936)
viết năm 1930-1933.*

• KHÚC MIỀN ĐÌNH

Màu xanh huyền thoại

Màu xanh có tự bao giờ
Vẫn còn ghi dấu tuổi thơ năm nào
Điệp trùng đồi thấp, núi cao
Bao la bát ngát in vào giấc mơ

Mẹ cha trần trở đợi chờ
Mồ hôi thấm đẫm ướt bờ vai xanh
Đất bazan nhuộm mấy lần
Miền Đông nắng cháy vạc sành khô rang
Cao su tím tấp thẳng hàng
Cha ngồi kẻ chỉ từng trang giấy đời
Mẹ ngồi hứng giọt mưa rơi
Thao thức bên mái hiên đời sớm trưa
Sợ cơn gió lạnh đầu mùa
Cây mới bén rễ gió lửa mong manh
Cầu mong ngày tháng trôi nhanh
Đêm nằm nghe tiếng mùa xuân rộn ràng
Bình minh uơm giọt nắng vàng
Từng dòng sữa trắng chảy tràn giấc mơ
Vút cao như một vần thơ
Chân trời rộng mở đón chờ tương lai
Hạnh phúc lan tỏa nỗi dài
Con đường đi tới ngày mai vững bền
Niềm tin đã được đáp đền
Cao su huyền thoại viết lên cuộc đời

• PHẠM THÁI ĐOÀN

Anh là bảo vệ nông trường

Tôi chẳng biết viết về anh thế nào
Một con người rất đổi bình dị
Chọn một nghề theo tôi là cao quý
Khi vùng quê đang đòi mới vươn lên

Nơi đây đồn điền đất đỏ khi xưa ai dễ dám quên
Nhưng hôm nay nhìn rừng cao su với muôn điều khác lạ
Bao mồ hôi, công sức bỏ ra nay đến mùa hái quả
Và anh là người đi đầu trong việc bảo vệ loài cây

Gia đình đối với mỗi người quan trọng lắm thay
Là tổ ấm luôn cần được vun đắp, gìn giữ
Song đôi lúc nhìn anh, tôi tự nhủ
“Có khi nào anh làm thế là sai?”

Đã bao lần anh lỗi hẹn với con trai
Sinh nhật nó mà anh đâu có mặt
Cô con gái thế nào cũng thăm trách
Dự thi học sinh giỏi nhiều lần, sao ba chẳng đón đưa?...

Công việc của anh thường đi sớm về trưa
Càng cuối năm càng trở nên bận rộn
Chống cháy, gác lô, thay phiên trực chốt
Mọi nẻo đường đều in dấu chân anh

Kinh tế thời hội nhập có lắm nỗi khó khăn
Giá cao su bao lần chìm nổi
Cho đến giờ anh vẫn chưa một lần thay đổi
Vẫn yêu nghề chẳng quản nắng mưa

Bởi vì anh là bảo vệ nông trường
Từng trải qua một thời quân ngũ
Thêm yêu quê hương qua mỗi trang sách cũ
Cây không phụ người, khi người biết yêu cây

Ai ngang qua miền đất đỏ hôm nay
Xin dừng chân ghé thăm nông trường Thuận Phú
Rồi sẽ như tôi chung một lời nhắn nhủ
Cảm ơn anh - người bảo vệ mùa xuân.

• NGUYỄN TRỌNG ĐÔNG

Nắng nông trường

Những hàng cây chỉnh tề đội ngũ
Lá xạc xào gọi gió xuân về
Đường cạo mới em mở từ độ ấy
Cho cuộc đời thơm những tràng thơ
Cái màu xanh, cái màu xanh muôn thuở
Thuộc về ta như ánh sáng khí trời
Như đất nước qua binh đao đạn lửa
Lúa lại xanh đồng. Tây Nguyên nắng gọi mời...
Những bàn tay sao quen sao lạ
Mở thẳng năm xanh thăm con đường
Như mỗi sáng tinh mơ bên dòng nhựa trắng
Em vẫn nâng niu từng giọt nắng quê hương!
Hỡi màu xanh khoảng trời gió lộng
Hẹn ta về xây mộng thiên thu
Áo em xanh sao anh ngỡ hoài màu nắng
Cuộc đời ta chưa đẹp thế bao giờ
Đây rừng cây mở nông trường vào hội
Cô công nhân người ở vùng cao
Khi gió xuân về - nông trường nắng rạng
Cái màu xanh cho ánh sáng niềm tin...

• PHAN ĐỨC

Khoảng trời cao su

Âu ơ... con nhé ngủ ngon
Mẹ đi cạo mũ, trăng còn nẻo xa
Sương buông lạnh thót tiếng gà
Xe bon đèo dốc mẹ ra với rừng

Bồn chồn gió thốc ngang lưng
Mẹ lo đường cạo nửa chừng mưa chan
Cây như người lính thẳng hàng
Nét dao mẹ xót nhói sang tim mình

Quặn lòng trút sữa lặng im
Mà nghe từng giọt vào tim bồi hồi
Mà nghe từng giọt mồ hôi
Thầm thảo trong đất thay lời thương cây

Chắt chiu năm tháng nặng đầy
Sữa đông tình đất - tình cây - tình người
Câu ca vàng trắng dâng đời
Hốt nhiên rực sáng khoảng trời cao su...

• QUANG ĐỨC

Màu xanh mới

Em gom nắng ngày ngày lên đôi má
Âm thầm nuôi từ dòng nhựa trắng ngần
Mỗi giọt mủ bao điều em trao gửi
Có ngọt bùi cay đắng để tri ân.

Ngút ngàn xanh xòe tán nói thay lời
Màu hạnh phúc chan hòa đang đón đợi
Mộc Châu đang ngời lên màu xanh mới
Cái màu xanh lật mở những trang đời

Ngàn triệu cây non ngàn triệu cánh tay người
Vươn thẳng tắp như đồng lòng quả quyết
Lớp thanh niên ngực đông đầy nhiệt huyết
Đang căng mình giàu đẹp một Sơn La.

● NGUYỄN TIẾN ĐƯƠNG

Cảm...

Nhớ ngày về với cao su
Tôi ngỡ như người con gái
Lần đầu tiên đến ở nhà chồng
Lòng thầm nhủ: Là dâu hiền hiếu thảo
Có mẹ chồng nào mà không thương

●

Dối tơ lòng càng thêm vấn vương
Tôi lặng lẽ nghe lời cây cỏ hát
Gió triền sông cong cong dấu hỏi?
Người về đây có ở lại đây

●

Hút tầm mắt về phía trời mây
Sao lạ quá thấy cái gì cũng lạ
Cây biếc xanh sao gọi cây ba lá
Đeo bên mình là những “dòng sông”

●

Về với đất đỏ miền Đông
Đêm thao thức nghe hạt mầm tách vỏ
Tôi đã quen những tháng ngày cạo mù
Quen tiếng mưa rơi trú ngụ gốc cây già

●
Nếu chỉ nắng và gió mưa thôi
Làm sao cao su xanh đến thế
Đất với người thảo thơm lòng rộng mở
Vàng trắng lên nhật nguyệt sáng chân trời

●
Đã qua rồi những ngày tháng chơi vơi
Rừng cao su cũng vào mùa khoe sắc
Cuối đông cây “rũ tóc”
Soi gương mỗi độ xuân về.

• NGUYỄN TIẾN ĐƯƠNG

Lời ru nổi những lời ru

1.

Cái ngủ là cái ngủ ơi
Mẹ cho cái ngủ một trời cao su
Lời ru nổi những lời ru
Mẹ cho cái ngủ cao su đầy trời

2.

Đi qua năm tháng chơi vơi
Còn nghe nức nở trong lời ca dao
Giấc mơ hay giấc chiêm bao
Như là vệt sóng bờ ao chân cầu
Cái ngày nước mắt biết đau
Cái ngày vụn vỡ hoa cau trắng ngời
Nhớ thuở ấy ngày xưa ơi
Ru lời hoa cỏ ru lời nước non
Ru cho câu hát no tròn
Tình người rộng mở mãi còn bên nhau
Cao su còn mãi nhiệm màu
Tiếng chim già bạn hót sầu vang ca
Mai này dù có đi xa
Sẽ còn nhớ mãi mái nhà cao su
Lời ru nổi rộng nhân từ
Đời phu bạc áo qua rồi tối tăm
Lời câu vọng cổ xa xăm
Vọng về ai oán trăm năm kiếp người
Xòe bàn tay nhắm cuộc đời
Vắt ra từ trái tim người mẹ ru.

• THỤY HẢI

Tình yêu từ cây cao su

Cây cho lộc rồi cây lại cho hoa,
Xanh tươi mỗi ngày rễ nuôi mầm bám đất
Đất cuộn cuộn trào dâng nhựa sống
Dải hồng tươi nắng thuận mưa hòa
Chồi lá vừa lên rất đổi thiết tha;
Những khúc ca đồng điệu...
Vang lên cùng năm tháng
Mà hình như...
Chúng ta đã sống
Cùng cao su dầu dãi bao ngày
Qua những đêm dài...
Đến vàng đông hé rọi
Dòng nhựa cứ trào miên man không mỏi
Nhựa ân tình...
Nơi mảnh đất cưu mang
Từng thế hệ đã chứng minh...
Lịch sử của bao đời giữ lửa,
Giữ mù rừng cao su
Với đôi bàn tay chăm chỉ cần cù
Cùng bầu nhiệt huyết...

Cháy bùng con tim rực lửa
Rung lên từng nhịp thở
Cho cao su xanh lá ngút ngàn
Một ngày lại sắp sang...
Thương rắng chiều vội vã
Còn vương trên vòm lá
Bất tận một tình yêu
Trào tuôn ngàn sức sống,
Tự hào
Thấp sáng trọn niềm tin.

• TRẦN THỊ KIM HOA

Kỷ niệm

Tháng 12
Mùa cao su rụng lá
Rừng xanh đan áo đỏ, vàng...
Lá bắt đầu khô
Mùa đưa mùa đông tới
Xạc xào lá ngập lối đi.
Nơi ấy
Anh và em ngày ngày
Quần quít cùng cây
Đong đầy kỷ niệm.
Đẹp vô cùng
Tháng 12
Thời gian đi vội quá
Trời buông mây xám lừng lờ...
Khúc hát tình thơ
Ngày anh chờ em tới.
Đậm đà lá gọi nhớ thương
Nơi ấy
Anh và em, đời thường
Quần quít cùng cây
Kỷ niệm còn đây
Mùa cao su rụng lá
Đẹp vô cùng
Trong ta.

• TRẦN THỊ KIM HOA

Quà

*“Đây đôi dép nhựa tặng bà
Đôi biếu ba mẹ, đôi này tặng em”*

Vừa chân, ba mang êm êm
Tiếng cười hạnh phúc
những đêm... mang nhảm.
Mang dép, thương con âm thầm
Thương cháu cực nhọc
ươm mầm xanh cây.
Thương chị mưa nắng lâu nay
Khơi dòng nhựa trắng
đong đầy tình quê.
Món quà chị gởi, thương ghê
Chờ mùa lá rụng,
Chị về
Vui chung.

• NGỌC THIÊN HOA

Dòng nhựa bên đời

Thuở em vừa chập chững
Mẹ mua dép nhựa xanh
Em lên năm, bước vững
Ba mua cho trái banh.

Sinh nhật em ngoài bánh
Ba tặng thêm đôi giày
Em chơi ngoài vườn quây
Mẹ mua đôi găng tay.

Em lớn lên trông thấy
Lội bộ học ngày ngày
Mẹ thương con, chạy vạy
Xe đạp cho con, này!

Lâu ngày nên ruột lung
Vá nhiều lỗ, hết dùng
Ba vội thay vỏ mới
Vui không nói nên lời!

Mẹ về cùng đôi ủng
Lội đồng sâu ngập bùn
Ba ngày đêm cạo mủ
Ở nông trường cao su.

Em mơ vào vũ trụ
Lái phi thuyền lên trời
Tuổi thơ đâu ngờ tới
Dòng nhựa đi bên đời!

• PHAN HOÀNG

Độc thoại rừng trắng

1.

Mọc lên từ tầng tầng cao su thắm xanh
trắng vành vành căng tròn mười tám
trắng tươi rói nụ cười em rạng đông khơi dòng nhựa trắng
trắng lắc lư chuyển rung theo nhịp thở
lá reo gió núi mây ngàn

Bồng bênh hương đại rừng trắng
tôi nghe thì thâm âm thanh kỳ lạ...

- “Cao su xanh tốt lạ đời...”

Câu ca nghe chừng đứt ruột

Rừng trắng nay còn nhớ trắng xưa?

- Thiếu nữ trắng xưa cúi mặt xanh xao đầu dầm nở nụ cười

Trẻ con rách nát còi xương đầu dầm mơ con chữ

Phu đồn điền xa quê đầu dầm tỏ bày

nỗi thương nhớ tổ tiên!

- Cả trăm năm cây cao su nhập vào xứ sở

Biết bao phận người vô danh dãi nắng dầm mưa

Rừng trắng nay có gì khác trắng xưa?

- Trắng vẫn trắng, rừng mệnh mông hơn trước

Trắng vẫn trắng, rừng không còn máu và nước mắt

Trắng vẫn trắng, rừng đứng lên làm chủ cuộc đời mình

Người cùng rừng mãi mãi tái sinh!

• PHAN HOÀNG

Trong vườn tượng cao su Dầu Tiếng

1.

Trong khu vườn cao su chập chờn ánh đèn dầu
tôi nghe vọng về bước chân dân phu kiệt sức
đào đá phá rừng

tiếng gấm sinh tồn thú hoang
tiếng đói ăn bơ vơ trẻ khóc
tiếng ho dài sặc sụa cô đơn
tiếng gông cùm nhẵn nhụa roi đòn
tiếng báng súng lưỡi lê tê buốt...

và tôi cũng nghe
từ âm u gió hú những cánh rừng
vọng lên
tiếng nắm tay gươm cao phẫn uất
người người lớp lớp như lũ quét sóng thần
làn sóng sức mạnh nhân dân
khi đã dâng lên
muôn đời không trở lực nào ngăn cản nổi...

2.

Trong khu vườn cao su chập chờn ánh đèn dầu
những ngôi nhà dựng lại một thuở khai hoang
những bức tượng sống dậy một thời bị thương oanh liệt

Bất ngờ cô gái áo xanh nông trường
gương mặt trái xoan đến bên tôi thủ thi:
- Dòng họ em nhiều đời ở đây làm phu đồn điền
có người bị giới chủ bắt đi mất tích
có người ngã xuống vì roi đòn bệnh tật
có người hy sinh trên đường
tấn công giải phóng Sài Gòn...

Sau trăm tư cô lại mუმ mím cười:
- Em sinh ra khi đất nước hòa bình
lên thành phố học nhiều năm
vẫn không quên mùa cao su thay lá
mỗi sớm gà gáy vang nhịp sống nông trường
bừng lên hồi hả
hoa cao su không thơm nhưng kín đáo quyến rũ lạ thường!

Em hiền lành chân thành với tôi
tôi bồn chồn ngỡ ngác nhìn em
một làn gió ấm ngọt như nụ hôn nhẹ
lướt qua khu vườn cổ...

• TRIZZ HỒ

Tự tình cao su

Bát cơm nghèo chan buồn cơn gió lạnh
Buổi sớm mai anh vội vã lên rừng
Áo sờn vai nghe sột soạt mấy tầng
Tiếng khô nhẹ xao xác lá hơi sương

Bàn tay sờn chạm khê thân cây
Đổ nghiêng mấy đường trái trắng
Anh lại thấy thân quen trầm lắng
Chạy như mạch máu trong mình
Tựa bản năng
Thoăn thoắt tay khứa đường trắng xoắn
Nâng niu lấy mạch sinh thời
Hứng trọn đây giọt đắng nuôi đời
Đời anh
Đời em
Đời ta

Hàng thẳng tắp trườn dài cơn nắng nhẹ
Hun hút, tấp tểp bước chân mãi dài
Anh cứ đi như chưa từng mỏi nhòai
Một đời làm phu đồn điền
Cao su ấy, cây ta ôm ấy
Một đời nhọc công
Một người hoài mong

Buổi mai trời đỏ nắng hồng
Ứng trong men tình
Chênh choáng cao su
Anh trót say tình loài cây cho nhựa
Anh trót yêu nghề đi dễ khó về
Và anh đã trót tràn trề
Căn nhà nhỏ ấm áp nắng cười
Góc bếp em ngồi cặm cụi bữa cơm qua
Và anh biết mình còn hân tình xa
Mơ cánh rừng hoa
Ngập nhựa sống
Tràn nhựa trắng
Nuôi hy vọng đời phu đồn điền
Đợi đến ngày
Mái ấm no đầy
Reo cùng cao su tí tắp
Đất ta ơi!

•PHẠM KHOA HỒNG

Thư về Lộc Khánh

Có một lần mẹ ngóng trông con
Giữa đồi cao su, căn nhà lá
Nơi có cây, cánh đồng và đá
Lòng bồn chồn nên vẫn nôn nao

Con cũng chẳng hiểu vì sao
Ngọn gió nào đưa con đi tới
Hình như từ lâu mẹ ngóng đợi
Đứa con trai một sáng quay về

Rất vui mừng nhưng thật tái tê
Dừng bước lại chỉ căn nhà vách đất
Cánh cửa chống lên giữa cơn gió bắc
Mẹ một mình nhìn thấu trái tim con

Và lòng con yêu thương mẹ nhiều hơn
Nơi xa lắc có nỗi buồn của mẹ
Nơi con sống lúc còn nhỏ bé
Mẹ một mình lam lũ đảm đương

Đêm nay khi xa khuất nẻo đường
Lòng ngậm ngùi nhớ gì quay trở lại
Nghĩ đời mẹ nắng mưa dầu dãi
Nỗi được thua còn mất, mãi trong tâm

Con muốn nói bao điều đầm ấm
Để mẹ khuây nên nỗi khó quê nhà
Bọn chúng con rồi sẽ nở hoa
Nhờ dòng chảy như dòng sữa mẹ.

• PHẠM THỊ THU HỒNG

Bạn hỡi đừng quên

Có ai hỏi Thuận Hải ở đâu?
Bạn hãy nói cái thôn có hai đầu nổi nhớ
Hai đầu thôn chung con đường quốc lộ
Giữa ngã ba lối rẽ đi vào
Mới thoát nhìn giống thung lũng tình yêu
Là Đội Năm, nông trường Thuận Phú
Tên gọi Vườn Ươm từ đâu mà có?
Bát ngát nông trường cũng từ đó sinh sôi
Ươm mầm xanh ươm những cuộc đời
Ươm cả một khoảng trời xanh ngát
Thời gian ơi! Xin ngừng giây lát
Cho tôi xin hát khúc tình ca
Thuận Hải hôm nay - Vườn Ươm của hôm qua
Là cái thôn có hai đầu nổi nhớ
Thung lũng tình yêu vẫn còn ở đó
Tôi xin người hãy nhớ đừng quên
Rồi mai đây chắc chắn đẹp giàu hơn
Bạn hỡi đừng quên ngày đầu đi mở đất

• ĐỨC HUY

Thơ cho vùng đất đỏ

Đi tìm nhau theo đường ong tìm mật
Theo cánh bay lăm tằm bụi hoa vàng
Bỏ phố xá anh lui về một góc
Xa nhà tầng mà gần đất bazan

Hỏi thăm rừng, hỏi cây xanh, lá cỏ
Hỏi con đường mòn nhả dấu chân qua
Tóc em xanh bụi pha thành sắc đỏ
Góc hàng rào dâm bụi, bướm bên hoa

Em chợt thấy có nỗi gì cô cút
Những phận người bé bỏng trước mệnh mông
Khi thấp thoáng cuối đường lơ hun hút
Bóng ai đi trút mù cũng nao lòng

Đất bazan đỏ ngời lên mi mắt
Trán em kia, môi má bụi tô hồng
Em chợt hiểu sâu trong tình ý đất
Muốn giải bày tất cả tâm lòng son

Tình ý đất có trời cao chứng giám
Lời cây xanh chim chóc khá tỏ tường
Nên em hiểu vì sao vừa hừng sáng
Khắp đất trời rói rít tiếng chim muông

Gọi cuộc sống phía bình minh thức dậy
Lá bên hoa và nhựa ở trong cây
Cũng thôi thúc từng tế bào cựa quậy
Dưới tràn trề tia nắng ấm ban mai

Bỏ phố xá anh lui về một góc
Xa nhà tầng để gần đất bazan
Bởi ở đó trái tim đời vẫn đập
Nhịp bình yên cho nhựa sống căng tràn.

• BUI THI HUONG

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su
Bát ngát vùng trời, mênh mông vùng đất
Tôi yêu lắm cái màu xanh của lá
Yêu nhiều hơn giọt nhựa chảy trắng ngần

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su
Yêu màu đất quê hương tôi quen quá
Bao năm qua nuôi dưỡng cây hàng ngày
Cho hôm nay đồi cao su màu mỡ

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su
Bao giọt nắng vàng tươi cho sự sống
Giăng màn mưa tưới mát cả đồi xanh
Cho cuộc sống nơi đây mãi trong lành

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su
Những ngọn cây chót vót tận trời xanh
Những tán lá xanh rờn đầy ước vọng
Thân cây cao cho dòng chảy tuôn trào

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su
Như yêu quê hương đồng bào dân tộc
Như gió yêu cây, dòng sông yêu cát
Như phù sa chảy mãi phút sông trôi

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su
Yêu giọt nhựa trắng ngần trong mắt trẻ
Như sữa mẹ dâng trào nâng giấc bé
Như suối nguồn tắm mát đời con thơ

Tôi yêu lắm những mảnh đồi cao su...!

● ANH KHA

Trò chuyện với rừng cây

Các bạn đứng cho ngay hàng thẳng tắp
Nhạc gió chiều đang thổi khúc vi vu
Gió đang chuyển mây xa về lớp lớp
Trên cành cao thông thả tiếng chim gù

Ta đã vì nhau gian nan mấy bận
Nắng bạo tàn, bão vùi dập đảo điên
Dắt dìu nhau qua bao mùa lạnh đận
Vẫn đinh ninh rằng có lúc đáp đền

Tôi mãi nguyện dù tay chai, nắng tấp
Tôi dành lòng vất vả cả mồ hôi
Để được thấy một màu xanh bát ngát
Thấy niềm tin hiển hiện phía chân trời

Tôi tự nguyện làm anh nuôi tận tụy
Dẫu gian nan không chểnh mảng một ngày
Kho dự trữ từ bấy lâu tích lũy
Bạn cần gì tôi xin xuất kho ngay

Tôi bắt chước đôi tay người điều dưỡng
Chớ lo chi khi trái gió trở trời
Gặp phải lúc bạn ê mình khó ở
Có tiên đơn, thần dược sẵn đây rồi

Bạn đồ ngã, tôi đau không chịu nổi
Bạn xanh tươi, tôi có phút hân hoan
Bạn héo úa tôi thấy mình có lỗi
Câu thơ hay cụt cả hứng luận bàn

Tôi nhả mặt khi gây bao vết cứa
Dòng lệ mừng chan với giọt lệ vui
Chảy lai láng hóa thân thành dòng sữa
Tôi ngừng tay tim vẫn đập bồi hồi

Vòng tay ôm những “cô em” lực lưỡng
Sẽ đẻ ra trăm thứ có ai ngờ
Nổi mừng vui cứ mỗi lần tưởng tượng
Lại chập chờn len lỏi tận trong mơ.

• DƯƠNG ĐỨC KHÁNH

Điệu luân vũ ban mai

Những người con gái từng đêm
mang giấc mơ xuân thì
làm cuộc mộng du
lặng lẽ rừng khuya khi loài chim còn mê ngủ

từ mịt mờ những hàng cây em bắt đầu điệu luân vũ
ngược về ban mai thức dậy tiếng chim
hòa nhạc từ lá cành còn em múa đơn từ thân cội
người vũ công muôn thuở lặng im

Dáng em hiện ra tươi rói bình minh
như đóa phong lan nhỏ xinh mang hình hài vũ nữ
vòng ngực căng vũ điệu thiên thần
và ánh mắt
ôi ánh mắt ngược lên đăm đăm
đôi tay mềm vươn lên thuần thực
theo tinh khôi dòng nhựa trắng tuôn trào

Em bước ra từ vũ trường xanh
áo em xanh từng vết loang sữa trắng
một ban mai rừng tràn tia nắng
có những giọt trắng ngần rơi tràn xuống đất nâu...

• PHẠM THỊ MAI KHOA

Như dòng sữa mẹ

Như dòng sữa mẹ quanh năm hiền hòa
Như dòng sữa mẹ đi vào câu ca
À ơi, à ơi! Mẹ nuôi con lớn
Dòng nhựa trắng trong
Cao su tình mẹ, ấp ôm mặn nồng

Giọt mồ hôi rơi, giọt nước mắt rơi
Nửa đêm thức trắng, theo dòng chảy vơi
Sáng nay xuân về, đơm hoa mật ngọt
Dòng thương bên chặt đôi bờ môi thom

Dòng nhựa trắng trong, cho em khôn lớn
Những ước mơ xa, bay vào thế giới
À ơi, à ơi... Cây bao nhiêu tuổi
 Bao nhiêu tâm tình, vươn mình đi xa

Cuộc đời từ đó, bỏ công mẹ cha
Bao nhiêu vun trồng, bấy nhiêu công sức
Từ trong khó nhọc, bàn tay chắt chiu
Áo mẹ bạc màu, những ngày ảm no

Con đi trường học, áo dài thướt tha
Đường xa đến lớp, rợp bóng cây che
Gió ơi ngừng thổi, lắng nghe, lắng nghe
Con đường hun hút, ngọt lời mẹ ru

Mắt huyền long lanh, mái tóc bay bay
Em cười e lệ, tuổi xanh tuổi xanh
Vượt lên nghèo khổ, bao ngày gian nan
Lời ru của mẹ, từ dòng sữa thơm.

• BUI THẢO KHUYẾN

Đất mới thành quê

Không phải làng, cũng không phải là quê
Ngày anh về khoảng rừng le, rừng khộp
Thay khẩu súng bằng cây dao cây cuốc
Khai phá đất vàng nay đã thuộc về ta!

Nông trường cao su ngày mới mở ra
Đất nhuộm đỏ những bàn tay gân guốc
Những vườn ươm thấp lên ngàn ngọn đuốc
Phủ màu xanh thân thuộc sớm mai này!

Vườn cao su xanh tốt những hàng cây
Ngày nối ngày những đổi thay chớp mắt
Đường vòng vèo lối ngang, ngõ tắt
Giờ thanh thang đường nhựa vắt ngang trời

Những ngôi nhà công nhân ngói đỏ tươi
Rộn rảng tiếng trẻ thơ cười trong vắt
Rừng thành xóm, thành làng trong đời thật
Người khai hoang nhận đất mới là quê!

• TRẦN KHUYẾN

Bên rừng cao su thương về người lính

Rừng cao su – Không bừa bộn đâu
Tất cả ngay hàng thẳng lối
Không xô đẩy, giẫm đạp
Rừng vịn vai nhau mà dâng đời, mà sống

Ai cũng có phần – Để tung trào ước vọng
Ai cũng có phần – Gửi vào mai sau
Kìa từng cây – Nhận về những vết khắc vào thân
Để trọn vẹn một đời – Đã sống

Bên rừng cao su – Tôi thương về người lính
Trên miền biên cương và phía đảo xa
Họ có thể từ lá cờ bước ra
Và có thể hóa thân vào màu cờ Tổ quốc

Những lọc lừa luôn cuộn trong vỏ bọc
Những tham lam luôn cạy những đê hèn
Quanh khuất tâm hồn luôn sợ những thẳng ngay
Nhìn mà xem – Họ huyền ảo, to mồm
– Nhưng chẳng hề dâng hiến.

• TRẦN KHUYẾN

Rừng cao su hát

Phó giám đốc nông trường nói nhỏ với tôi:

- Đội văn nghệ là thành phần sản xuất

Có dịp là quây quần ca hát

Giới thiệu sức trẻ nông trường đó anh!

Ồ các bạn: mười tám, đôi mươi

Họ rạng ngời trên sân khấu

Từng giọng hát rồi từng bước nhảy

Vũ điệu bên rừng thật trẻ trung

Chưa kịp cầm bàn tay các em

Tôi chưa hiểu những vết chai ngày tháng

Nhưng tiếng hát cho tôi cảm nhận

Nơi này một cõi yên vui

Có phải ở rừng người ta hồn nhiên hơn

Khi các em hát về Tổ quốc

Hát về biển đảo thiêng liêng - đang thử thách

Các em truyền lửa cho tôi

Vậy đó – Bên rừng – Có cả câu quan họ là lời

Dùng dằng với người ơi, người ở

Thú thật tôi chưa đủ can đảm để nói rằng... xa phố

Hình như rừng cao su ngoài kia đang hát vang cùng các em

Lời linh thiêng – Tổ quốc – vang rền.

(Cầm Đường – Tháng 03.2013)

• TRẦN KHUYẾN

Mỹ Hằng và rừng cao su

Nửa đêm – Chợt nhớ rừng
Là ta nhớ em
Khi nghe chuyện đời mà thán phục
Cả những điều ta thầm ghen với em

Lẽ nào em yêu rừng đến vậy sao?
Mười sáu tuổi cùng mẹ vào lô cao mủ
Giờ là đội trưởng - sắp nghỉ hưu
Em nhìn cây nói lời bịn rịn

Biết bao buồn vui – Rừng ơi giữ lấy
Bao nắng mưa, bao thao thức, mệt nhoài
Em đơn lẻ - Trăng kia cũng lẻ
Tiếng em cười lay động hồn tôi

Đây câu thơ tôi viết tặng em
Người sống thủy chung – bên rừng cao su đó
Kìa cây già nua – vào thời thanh lý
Em về đâu – trái tim vẫn thanh xuân?

Cầm tay em – Choàng vai em – Chụp tấm hình chung
Ôi đẹp quá – Em – Cánh rừng xanh mướt
Mỹ Hằng ơi! Đêm nay anh chợt thức
Một bóng rừng đã xào xạc trong anh.

(Mỹ Hằng – Đội trưởng đội 2 nông trường
Cầm Đường – TCT CS Đồng Nai)

• NGUYỄN VĂN KỶ

Đi dưới hàng cây

Thăng tấp bạt ngàn xanh
Long lanh bao tia nắng
Áo công nhân điểm sáng
Thấm ướt giọt mồ hôi...

Đất đỏ rạng nụ cười
Cho đẹp tươi Tổ quốc
Nhớ cha ông thưở trước
Mở mang màu tương lai.

Mỗi ngày dưới hàng cây
Rừng xanh dâng nhựa trắng
Bazan càng rực nắng
Dệt đất nước vào xuân.

Lấp lánh giọt sương rơi
Tỏa sáng bao nụ cười
Em đi khơi dòng nhựa
Đất gọi ngàn lời ca.

Đi dưới hàng cây xanh
Nâng chén hoa từng cành
Bao người lính đứng canh
Dãi dàu qua gian khó...

Hàng cao su trước gió
Reo vui khúc hoan ca
Trong hương sắc chan hòa
Thơm nồng hương của đất...

• ĐẶNG VĂN LỆ

Mùa xuân trên đất cao su

Xuân đang về, cao su vàng rơi lá
Xào xạc bên đường, cả những đêm thâu
Anh hỏi cô em gái về đâu
Mà vui mãi bên đường lô quen thuộc.

Em gái nông trường ơi!
Có phải giờ đây anh mới càng hiểu được
Hơi ẩm từng ngày trên những bàn tay
Lá vàng rơi, mà em cứ ngày ngày
Sớm cùng chiều bên vườn cây yêu mến

Cao su ơi! Mùa xuân đang đến.
Tắm nắng xuân và thay lá trên cành
Những tiếng em cười,
Tiếng em ca, đang vọng lại âm thanh
Bên vườn cây, em dành cho tất cả.

Xuân đến rồi, cao su vàng thay lá
Thay đổi cho đời với cả những niềm tin.

• QUANG LIÊM

Hoa cao su trong mưa

Trời không nắng rừng cao su lộng gió
Hơi lạnh đây, tháng sáu ngổ vào đông
Cô thợ cạo nghiêng mình trên cánh võng
Ánh mắt cười, môi khế "... cạo vừa xong"

•

Mù chảy vào tô, voi đầy màu sữa
Từng giọt rơi đều, góp nhặt niềm vui
Bao công sức, mồ hôi em đã đổ
Chỉ còn chờ thu hoạch nữa mà thôi
Tin bão gần khiến em mãi không yên
Cơm nuốt vội, mắt nhìn trời lo lắng
Ai đoán được sự đổi hờn mưa nắng
Của đất trời, như cô gái mới yêu!

•

Chợt giông gió xua mây đen ập tới
Từ xa xa, vang lại tiếng mưa rơi
Bao con người hốt hoảng: "Mưa! Mưa rồi!"
Cùng hồi hả về phần cây trút mù
Nhiều người kịp lấy áo mưa khoác vội
Còn riêng em cứ thế chạy đi thôi
Tay xách thùng, chân lội trong mưa
Tùng tồ mù, thật lẹ làng trút gọn
Dáng em lẫn trong màn mưa trắng đục
Gió giật nghiêng cành, gió níu chân em
Đường đất ướt, mỗi bước đi thêm khó
Mù đầy thùng, thêm trĩu nặng bên vai

●
Nhìn em thương, nhưng chẳng biết thế nào
Vì không thể cùng em chia gian khó
Nép bên cây, áo anh còn ẩm nước
Giữa rừng mưa, em như chiếc đồ đùa!
Cây cao su còn có máng chắn mưa
Tùng tô mù có mái che chắn nước
Sao em không mặc áo mưa khỏi ướt
Khiến anh nghe lạnh lạnh băng khuâng...

Con đồ nhỏ, vừa trở về bến nhỏ
Thùng mù đầy, có cả tấm lòng em
“Thà chịu ướt, để trút thêm ít mù
Mưa đến nhanh, mình không chậm được đâu!”

●
Mỗi con người như là một đóa hoa
Có cách tỏa làn hương thơm riêng biệt
Cô thợ cạo, giản đơn nhưng kỳ diệu
Gọi cho tôi điểm sáng giữa rừng mưa.

• QUANG LIÊM

Nét đẹp cao su

Có biết bao bài văn, thơ, hình ảnh
Những ngợi ca về nét đẹp cao su
Từ mầm lá, chồi xanh non mơn mớn
Đến rừng cây trũng điệp tựa đoàn quân...

•
Như tất cả, đã hòa cùng nghệ thuật!
Ở trong thơ, trong ảnh, những bài ca
Chỉ chiếc lá đọng sương nghiêng trong nắng
Cũng gọi lên một sức sống dịu dàng
Như tất cả, chỉ những gì thật đẹp
Thật nên thơ, tràn nhựa sống tương lai
Và thợ cạo cũng là cô gái trẻ
Vẫn làm duyên dù đang cạo một mình
Như tất cả, chỉ những gì tươi trẻ
Của vườn cây tròn trịa, sức thanh xuân
Có cảm giác, ta chỉ cần chạm nhẹ
Giọt mù trà, dòng chảy cuộc sống vui...

●
Như tất cả, có phải là tất cả?
Rừng cao su chỉ đẹp thế thôi sao?
Còn... lặng lẽ lớp cao su già cỗi
Vẫn âm thầm ứa mủ, lại quên mau
Hai mươi năm cho đời dòng nhựa trắng
Xơ xác thân cành – loang lỗ vết thương
Cây đứng đó, nghiêng mình trong gió bão
Vẫn đêm ngày tuôn dòng mủ tận thu
Miệng cạo trên cao, chói ánh mặt trời
Dây dẫn mủ như nhện giăng trong nắng
Bầy, tám mét sợi tơ rung trong gió
Giọt sữa vàng khó nhọc chảy về tô
Người thợ cạo vẫn ôm sào, đứng đục
Lúc gió về thổi nhẹ, đáng liêu xiêu
Ngửa cổ lên mây, khơi dòng nhựa trắng
Bặm môi rồi, vẫn mặn giọt mồ hôi
Người thợ cạo và cây, phong trần quá
Cả cuộc đời luôn gắn bó bên nhau
Giọt mủ nhỏ, nhưng chứa nhiều công sức
Góp nhặt cho đời, mấy ai nhớ ai quên!

●
Có nét đẹp, không phải ai cũng thấy
Và cân đong bằng công thức cộng, trừ
Có nét đẹp mong sớm vào dĩ vãng
Để mang theo bớt khó nhọc hôm nay.

• NGUYỄN TÂN LỘC

Sáng rực miền Đông

Anh ngược Bù Đăng
Tôi xuôi Đồng Phú
Sương trắng ôm đường Mười Bốn – hoàng hôn
Cô gái Bom Bo rào bước về thôn
Chân chưa mỗi khi màn trời xám đục

Yêu vòm lá xanh trái dài hun hút
Cất giọng ngân điệp khúc thanh bình
“Cắc cùm cùm” từng tiếng quyện hơi xuân
Ngày đại thắng, chày khua rộn rã.

Đề Lộc Ninh không còn manh áo vá
Đề nước hồ Sóc Xiêm mát rẫy thơm đồng
Đâu hẹn bao giờ trở lại Phước Long
Nhưng nao nức lộ Mười Ba vẫy gọi

Cô cạo mũ cười tươi trong nắng mới
Nâng chóa rượu cần thơm phức là duyên
Đẹp làm sao dòng nhựa trắng dịu hiền
Như sữa mẹ vỗ về con khôn lớn

Hón Quàn, Bình Long tàn cơn chinh chiến
Cho Bình Phước vươn vai, ngẩng mặt, cao đầu
Vững tay chèo khua sóng nước đêm thâu
Mới thấy được lòng dân, tất cả

Góp sức cần lao, đổi đầu sỏi đá
Yêu nước thương quê, quên gió núi mưa rừng
Xin biết ơn người dâng hiến tuổi thanh xuân
Khoác áo công nhân để làm giàu đất nước
Kiêu hãnh với cha ông, vững vàng tiến bước
Sáng rực miền Đông, người cạo mũ hiên ngang.

• VĂN LUÂN

Giọt lệ trắng

Nước mắt của cây (*)
Giọt ngọc chảy vào bát cơm
Giọt sữa nuôi cuộc đời lớn khôn
Mắt lá khép nỗi niềm viễn xứ
Cây đã chọn bến bờ neo đỗ
Những cánh rừng bát ngát chọn quê hương

Đêm dế giun than khóc chuyện vui buồn
Trong ký ức hầy xanh màu, xanh cỏ
Thôi yên nghỉ chuyện ngày xưa khốn khó
Nước mắt cây có tội lỗi bao giờ?

Dòng lệ trắng thấp sáng ngày âm u
Thấp tương lai mỗi bình minh rạng rỡ
Thấp hạnh phúc trên nụ cười người thợ
Mùa xuân xao, em mộng đẹp giữa cây rừng...

Giọt lệ trắng nhỏ vào dòng sông thương
Sông hồi hả chảy về nơi hồi hả
Nước mắt cây hóa thân thành phép lạ
Những điệu kỳ trong nhựa trắng Cao Su.

(*) *Thổ dân Mainas rừng mưa Amazon gọi nhựa cao su là Caouchouk nghĩa là - Nước mắt của cây.*

• LÊ LUYNH

Hoa cao su trắng mở đường

Mẹ tôi tay bế tay bồng
Miền Đông Nam bộ tay không tìm về
Không nhà, không đất, không nghề
Mẹ liêu một bước xa quê! Mẹ liêu!

Tay bồng, tay bế liêu xiêu!
Hoa cao su nở, mẹ chiều con thơ
Nhật hoa, mẹ nhật bắt ngờ
Đây vùng đất mới đón chờ mẹ tôi!

Bây giờ mẹ thạo nghề rồi
Nghề cạo mủ, nghề ghép chồi cao su
Mấy mùa nhựa trắng bội thu
Mấy mùa cạo mủ mẹ như “nữ hoàng”

Thi đua mẹ giật giải vàng
Cô công nhân giỏi vừa sang tuổi bà
Mẹ tôi có đất có nhà
Bao người thương, mẹ cười xòa thế thôi!

Mẹ tôi ngược mặt vái trời
Tạ ơn đất mới cứu người tha phương
Đất này mẹ nhận quê hương
Hoa cao su trắng mở đường mẹ đi ...

• TRÂM MẶC

Bạt ngàn cao su

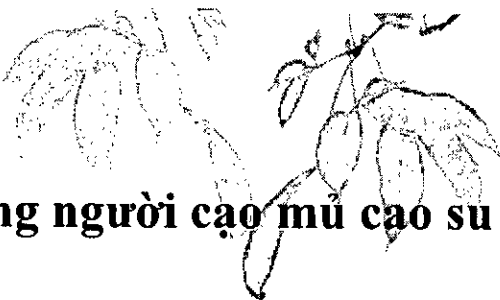
Tà dương ánh ngả buổi trời chiều
Ráng vàng soi bóng lá liêu xiêu
Đồi cao nghiêng dáng bay theo gió
Đẹp lắm em ơi, đáng yêu kiêu

Rừng sâu thăm thẳm bạt ngàn cây
Từng dòng sữa trắng chảy nhanh tay
Trăng khuya cạo mũ cô em gái
Tô đẹp giang sơn mảnh đất này

Đường quê vàng rực rừng thay lá
Cao su trái thắm ngập đường ra
Được mùa em lại ươm trồng mới
Hàng cây xào xạc dạo khúc ca

Tôi về Bình Phước thoáng mù sương
Cao su xanh mát những nẻo đường
Lối vào ru mộng người lữ thứ
Mai về chắc dạ mãi vẫn vương.

• MOTA

Nơi ấy có những người cạo mũ cạo su

Từng dòng người đi về khu rừng ấy
Từng người, từng người, từng người
Tay cạo, tay kéo, tay xách, tay cầm
Bàn tay thoăn thoắt, thoăn thoắt
Dòng nhựa trắng tuôn trào
Nhu những giọt mồ hôi vất vả
Tuôn rơi lã chã
Nóng bừng trên má em hồng

Từng dòng người đi về khu rừng ấy
Trong màn sương mịn mờ
Dưới ánh đèn
Ở đó
Có bao nhiêu khó khăn
Họ vẫn cười, vẫn sống, vẫn cạo
Từng ngày, từng ngày, từng ngày
Không ngơi nghỉ
Dưới nắng gắt mùa hè

Ở đó

Không quản ngại nắng mưa

Họ vẫn cười, vẫn sống, vẫn yêu đời

Từng giờ, từng giờ, từng giờ

Không ngại sớm hôm vất vả.

Từng dòng người đi về khu rừng ấy

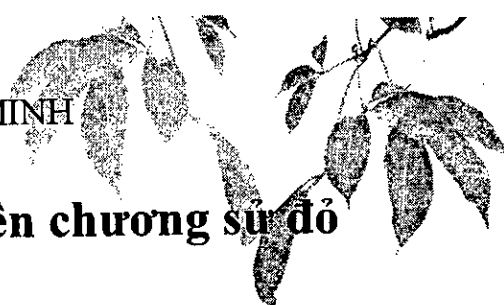
Những công nhân cạo mủ

Gắn cuộc đời với cây cao su

Những hàng cây bạt ngàn

Những ngày dài bất tận

Họ vẫn cười với cuộc sống mưu sinh...

• PHAN THÀNH MINH

84 năm viết nên chương sử đỏ

Ngắm nhìn em qua lăng kính đôi mắt mới
Em chẳng cần, anh vẫn gửi mấy lời thơ
Ngợi ca em, anh đâu có lỗi
Miền Đông ơi, đã đẹp thế bao giờ?!

Phơi phới cờ sao - Nông trường quàng khăn đỏ
Bớt chút già nua để tươi trẻ tiếng cười
Nhựa mù bội thu, mẹ nghèo rạng rỡ
Sữa đã hóa vàng, thương lắm cao su ơi!

Anh cứ ngỡ chỉ mình anh ngây ngất
Miệng cạo cười... tươi rồi ước mong
Em xinh đẹp gió dùng dằng quên bước
Mây ngừng trôi thương nhớ ngập lòng

Máng che mưa nắn dòng hạnh phúc
Chén hứng em treo kín mít vụ mùa
Nhựa lưu hóa đẹp bền sản phẩm
Đem niềm vui đến với mọi người

Đời sống thăng hoa đâu thể thiếu em
Cao su ơi, em là ngọc ngà châu báu
Quân dụng quân trang theo anh chiến đấu
Vì hòa bình độc lập quê hương

Khép lại rồi em một thời tàn tảo
Đất nước phồn vinh nở hoa muôn lòng
Dòng nhựa trắng thành cơm thành gạo
Bây nổi ba chìm đang từ giã đời sông

Mỗi con sóng ánh ngời trăm sắc đỏ
Anh nghĩ sông cũng hờn hờ dựng cờ
Như Bạch Đằng Giang hào hùng một thuở
Vàm Cỏ, Đồng Nai bốn mùa ngan ngát hương thơ.

• HOÀI NAM

Cao su xanh mãi

Đời cha mẹ sống cùng cây
Sớm khuya chăm bón đôi tay sần sùi
Cho cao su mọc xanh đồi
Nuôi dòng nhựa trắng rạng ngời tương lai
Gió sương tình nghĩa không phai
Biết bao khó nhọc những ngày còn thơ
Chấp đôi cánh mở ước mơ
Cho cuộc sống mãi tuổi thơ vẹn toàn
Khi tôi lớn cha không còn
Mình mẹ năm tháng mới mòn nuôi con
Nghề trồng trọt chẳng thiệt hơn
Công mẹ chăm bón chồi non xanh dần
Thêm cây, thêm lá, thêm cành
Tháng năm tình mẹ gieo nhành yêu thương
Cho đời tỏa ngát thơm hương
Tình yêu, hạnh phúc chẳng vương nỗi niềm
Người trồng cây nuôi chí bền
Lời mẹ như suối ngọt mềm môi con
Tình cây tình mẹ sắc son
Là hành trang mới cho con vào đời
Nguyện lòng thay mẹ, mẹ ơi!
Cao su xanh mãi để đời thắm tươi.

• NGUYỄN NGÂN

Lời của rừng cây

Cả đội ngũ cùng ngang bằng trang lứa
Ngẩng đầu cao với sức trẻ ngang tàng
Đất chuyển mạch thổi bùng lên ngọn lửa
Lời hẹn đầu từ nhát cuộc khai hoang

Đất phóng khoáng, nước trời ban nồng hậu
Nên từ khi chung sống với con người
(Kẻ chân đất mà tấm lòng thơm thảo)
Sống bên người mưa nắng cũng đều vui

Được nuôi nấng và hết lòng cung phụng
“Đứa con cưng” đã rất được nuông chiều
Đưa tay vẫy bốn phía trời cao rộng
Gió đa tình phụ họa hát lên theo

Yêu biết mấy đôi bàn tay lắm lớp
Đời lên hương từ lúc bén hơi người
Được che chở nên yên lòng phó thác
Chia gian nan cùng cay đắng ngọt bùi

Chúng tôi “vá” manh áo choàng rách nát
Khi rừng thiêng một ngày tan hoang
Rừng lại “đẻ” ra vàng bằng cách khác
Phủ màu xanh phơi phới những đại ngàn

Ưa nước mắt vì lệ mừng lệ tủi
Tự châu thân lai láng chảy theo dòng
Chợt nghe thấy máu tim người nóng hổi
Chạy xôn xao trong hơi thở phập phồng

Xin trao hết thịt da và xương máu
Xin nhận cho đây giọt sữa đầu đời
Trong đó có mồ hôi người ần nấu
Trong tế bào cuộc sống mãi sinh sôi

Dòng máu này còn chảy đi khắp ngã
Cho nhà cao và đường nhựa rộng thênh
Lộc từ đất cũng biết làm phép lạ
Để nước giàu và càng đẹp thêm lên.

• TRẦN THÀNH NGHĨA

Tặng...

Xanh tình,
xanh đất,
xanh đời.
Xanh thương,
xanh nhớ,
xanh trời Tây Nguyên.
Dặn lòng giấu một chút duyên
Tặng cho nhau, để nguyên màu... tươi xanh!

• TRƯƠNG TRỌNG NGHĨA

Đi giữ màu xanh

Tôi sinh ra giữa mùa cao su rụng lá
Tháng giêng và những con đường ngập lá vàng
Cây đã vất kiệt sức mình dâng cho đời dòng nhựa trắng
Dáng gầy gò đứng trong chiều liêu xiêu

Tôi lớn lên bằng những bát nước cơm
Nhà hết gạo mà sức tôi đang lớn
Tuổi thơ tôi chỉ thấy màu xanh ngút ngàn tầm mắt
Mẹ hát ru: "*Cao su đi dễ, khó về...*"

Tôi lớn lên theo từng mùa lá rụng
Như thân cây cao su bám vào đất đỏ sinh sôi
Cây bám đất cho đàn chim về xây tổ
Đêm đêm gió ru cành vi vu, vi vu

Tôi ra đi giữa mùa cao su đâm chồi
Cha đưa tôi đi dọc những hàng cao su xanh mơn mơn
Ông bảo: "*Đất không phụ mình con ạ!*
Ráng học ghen con, để giúp xóm làng mình".

Ngày tôi về vẫn một màu xanh
Từng hàng cao su lao xao như những bàn tay vẫy
Cây vẫn thủy chung cùng người, cùng đất đỏ
Như tình yêu tôi đã đặt nơi này.

Tôi theo cha ra nông trường
Bóng cha, bóng con chập chờn bóng nắng
Hai cha con đi giữ màu xanh.

• MAI TỎ NGỌC

Giữa rừng cao su

Anh có biết chiều nay em giận dữ
Giữa rừng cao su thơ thẩn đi hoài
Không dừng lại ngắm mù vàng mù bạc
Vì lòng còn nghĩ mãi bóng hình ai

Anh không đến mọi ngày đi giám sát
Xem công nhân có làm việc tốt không
Hay anh bận bên một người nào khác
Để riêng em buồn nghĩ phận long đong

Đêm buông xuống – một mình em tro trọi
Rừng cao su tối thăm đến mịt mù
Trăng cuối tháng không soi đường em bước
Em một mình chơi với giữa hư không

Nhưng tỉnh lại, nhìn sao, em lê bước
Để đi về tìm giấc ngủ mộng mơ
Sau đêm tối là bình minh ló rạng
Anh kia rồi – đang đứng giữa “đôi thơ”

Anh nở nụ cười – không gian bừng sáng
Em quên hờn ngay – bởi mộng tương lai
Anh vẫn đẹp bên tượng đài sừng sững
Em hăng say làm việc, bởi “ngày mai...”

• HÀ ĐÌNH NGUYỄN

Mùa đông giữa rừng cao su

Mùa đông, rừng cao su trụi lá
Đứng hong mình với gió núi tịch liêu
Anh lạc giữa vùng Tây Nguyên xa lạ
Nếu không em, chắc hẳn đã buồn nhiều!

Mùa đông, mùa cao su thay lá
Chúng mình đi, xác lá ngập đường lô
Em bảo rằng đời công nhân vất vả
Chỉ tháng này được nghỉ, đợi vào mùa...

Nghỉ cạo mù là em đi quét lá
Nghe lãnh mạn nhưng... phòng chống cháy rừng!
Tiếng chổi quét, đều đều mà hồi hả
Miền cao su ơi, những nhịp điệu đặc trưng...

Tôi đã nghe, đã thấy và đã... thương
Dù lạc giữa vùng Tây nguyên xa lạ
Và qua em, tôi tự hào vì thành quả
Của ngành cao su cho đất nước đi lên

Nhủ lòng mình: không bao giờ được quên
Những công việc không tên, người công nhân cạo mù

Chiều nay đứng trên đỉnh đèo gió hú...
Ngắm rừng cao su thay lá, bước vào xuân!

• THỰC NGUYÊN

Khai mùa

Hôm nay lòng thênh thang quá
Lối về hoa trắng đưa hương
Tiếng chim đâu đây vang vọng
Đường lô ngan ngát yêu thương.

Rừng cao su vừa thay lá
Ngàn xanh biêng biếc lưng trời
Nôn nao đón cơn mưa hạ
Ta cùng khai hội mùa vui.

Em đi từ tiếng còi tầm
Khơi dòng nhựa trắng lung linh
Sương tan theo bước chân thâm
Vòm lá lấp lánh bình minh.

Qua rồi những ngày gian khó
Ân tình vỡ đất không nguôi
Thương sao cha anh một thời
Máu xương cơm áo ngậm ngùi.

Em đi ước vọng dâng tràn
Mơ đời sương nắng yên vui
Cao su mãi xanh bạt ngàn
Ngời trong mắt em nụ cười.

• BUI NHỰA

Lục bát cao su

Bỗng dung thấy lá xanh trời
Thấy chiều nhạt nắng mặt người râm ran
Thấy sương đêm lạnh canh tàn
Thấy em về với nhọc nhằn ban mai
Thấy dòng sữa trắng tinh khôi
Thấy hương của đất của trời thơm cây...

Yêu sao cuộc sống đất này
Ta về với đất với ngày gian nan
Với mùa mưa trắng nắng tràn
Với màu đất khát nát bầm đôi tay.

Ai ơi xanh một đời cây
Xanh bao đời thợ thặng ngày... xanh lên
Cuộc đời vất vả truân chuyên
Đi tìm sữa trắng cho miền đất xanh
Tiếng người từ thuở lạnh canh
Tiếng cao su thuở mệnh mông đất này
Đất ơi như nắng mưa đầy
Ta về với đất với ngày gian lao
Lại bùng lên giữa muôn màu
Tiếng người tiếng đất gọi nhau tung bừng
Hân hoan nắng sớm đất rừng
Bao la hát bao la mừng đời ta
Cao su trắng sữa ngân nga
Chảy về đây với ước mơ cho người
Nói gì đây hỡi em ơi
Cùng trời cuối đất có ngày hôm nay
Có ngày tay lại cầm tay
Cùng nhau về với đất này cao su
Cao su ai đó hẹn hò
Thương câu lục bát ngân nga... tình rừng!

• BÙI NHỰA

Hai người mẹ đất cao su

Người mẹ-cây-cau-su

vất vả một đời

Bám đất bám rừng gian nan mưa nắng
Chắt chiu dòng sữa thảo thơm về nuôi sự sống
Đất nước bốn mùa xanh lá xanh cây

Người-mẹ-đời

tân tảo một đời người

Vắt dòng sữa đời mình nuôi con khôn lớn
Cuộc sống quanh năm từng ngày bận rộn
Thương nhọc nhằn thương cả đức hy sinh

Hai người mẹ một cuộc đời thơm thảo
Một tình thương vời vợi núi rừng
Gom nắng gom mưa cho đời thơm dòng sữa
Gom tình yêu cho hạnh phúc riêng chung .

• LÊ ANH PHONG

Rừng cao su vườn dáng đứng binh đoàn

(Kính tặng Binh đoàn 15 Anh hùng)

Những cánh rừng cao su
Trang trải bạt ngàn
Ngạo nghễ vươn trời Tây Nguyên hào phóng
Miên man gió
Và mệnh mang nắng
Hàng dóng thẳng hàng theo đội ngũ hành quân...

Những thảm rừng xanh
Trên đất đỏ Tây Nguyên
Xanh chung thủy màu áo xanh người lính
Xanh khao khát màu non tươi sự sống
Xanh thiết tha tình đất quện hồn người.

Tây Nguyên trầm hùng
Máu thịt của ta ơi!
Đất đỏ lòng son mở mùa lên hạnh phúc
Cây mở lòng ứa sữa dâng vàng trắng
Đất nước mở lòng trang trải những mùa vui.

Tây Nguyên mặn mà
Chân mộc của ta ơi!
Chân đất đầu trần đội trời đạp đất
Chân cứng đá mềm - huyền thoại trong đời thật
Cơm áo
Nụ cười
Rạng rỡ khắp làng buôn...

Rừng cao su
Vườn dăng đứng binh đoàn
Bộ đội với công nhân ôm choàng nhau thân ái
Hào khí Tây Nguyên vươn tầm cao thời đại
Thế trận lòng dân
Kính tế gần quốc phòng...

Nắng gió Tây Nguyên
Hào phóng mở sang trang...

• LÊ ANH PHONG

Tính cách một loài cây

Trong muôn vàn thảo mộc sinh sôi
Cây nào cũng dâng đời hoa trái
Chỉ riêng có cây cao su nhẫn nại
Rạch thịt da, dòng mủ trắng dâng đời.

Nhựa là dòng máu của cây
Trắng thơm thảo mát lành dòng sữa trắng
Xoắn chặt đất đai, trần lưng mưa nắng
Tinh túy thảo thơm đọng sữa trắng tinh khôi.

Đời vinh danh khí tiết một loài cây
Chích máu nóng trả cho đời ân nghĩa
Rễ cần mẫn bám sâu lòng đất mẹ
Thân thẳng hàng như trùng điệp đoàn quân.

Chẳng quản đất đai sỏi đá cỗi cằn
Chẳng quản bão dông gió Lào nắng lửa
Cành lá vươn vai nô đùa với gió
Cây dẻo dai tích nhựa âm thầm.

Rạch thịt da trút nhựa hiến dâng
Cây ngạo nghễ ung dung khí phách
Vượt lên cỗi cằn, vượt lên khô khát
Tích nhựa tào tần cây trang trải yêu thương.

Tính cách cây là phẩm cách người công nhân
Trải gian khó xây cuộc đời tươi đẹp
Núi thăm, rừng xa, đất cằn, nước độc
Phủ phục dưới những bước chân năng động thức thời.

Nghĩ về cây
Ta thêm hiểu về người
Những công nhân cao su chân mộc giữa cuộc đời.

• HIỆP PHỐ

Khúc hát người ở lại

Bạn nằm ở lại, ta về
Hòa bình thống nhất lời thề rung rung
Khúc hát từ những cánh rừng
Miền Đông đất đỏ xin đừng quên nhau
Chiến trường xưa vọng nỗi đau
Nặng tình đồng đội ngày sau mãi còn
Ta còn giữ tấm lòng son
Bạn nằm ở lại tâm hồn thanh cao
Bao năm cay đắng, ngọt ngào
Thăng trầm mấy bận lao đao giữa đời
Bước chân rong ruổi khắp nơi
Đem màu xanh phủ đất trời quê hương
Từng hàng thẳng tắp soi gương
Bóng cây che mát con đường ta qua
Mùa xuân đời trổ nở hoa
Từng đàn ong đến hát ca rộn ràng
Âm thanh hòa giữa gió ngàn
Những giai điệu đẹp mệnh mang cõi lòng
Cao su trồng khắp miền Đông
Bạn về mắc võng trải lòng bao dung
Hình như nghe giữa muôn trùng
Tiếng cười vang ở cánh rừng đông quân
Gửi vào sâu thẳm tri ân
Mai sau còn chút lòng thành khắc ghi.

• HIỆP PHỐ

Lục bát miền Đông

Bao nhiêu năm nặng nghĩa tình
Hào quang tỏa sáng niềm tin diệu kỳ
Hương thơm lan tỏa thâm thì
Nhẹ nhàng nâng bước chân đi dịu dàng
Ngành cao su - thương hiệu vàng
Con đường phía trước thênh thang trải dài
Cùng đi về phía tương lai
Với niềm khát vọng ngày mai sáng ngời
Niềm tin ý chí tuyệt vời
Đem nguồn "vàng trắng" dâng đời mai sau
Tri ân như mối trầu cau
Tháng năm buộc chặt vào nhau thắm tình
Cuộc đời ghi khắc ảnh hình
Làm nên một ánh bình minh tự hào
Vang câu lục bát ngọt ngào
Cánh cò bay lá trôi vào giấc mơ
Rừng cao su dậy hồn thơ
Đem dòng sữa trắng ru bờ ca dao
Bàn tay em khẽ chạm vào
Suối nguồn lan tỏa dạt dào ngát ngây
Ngành cao su nổi vòng tay
Ôm miền đất mẹ tháng ngày bao dung
Vươn xa kết nối nghìn trùng
Tám tư năm mãi anh hùng xứng danh.

• PHAN VINH PHÚC

Lệ trắng chảy dâng đời

Máu!
Mồ hôi!
Nước mắt!
Dòng lệ khóc trong thân (*)
Cho bánh xe tròn lăn
Khứa vào những vòng da
Dâng Người giọt lệ trắng
Cho vòng đời triển nở
Dâng đất nước bài ca.

(*) *cây cao su – nghĩa gốc của từ Caouchouk là "cây khóc
- nước mắt của cây"*

• CÚC PHƯƠNG

Khi xa Bình Phước

Hẹn cùng chị sẽ lên chơi Bình Phước
Khi tiếng ve ra rả những ngày hè
Bao ấm lạnh, nỗi đời thua và được
Chưa lần nào to nhỏ kể nhau nghe

Em bắt gặp một vùng xanh cây lá
Con ong bay tìm mật vẽ trăm vòng
Màu đất đỏ ở trên đầu bụi gió
Tiếng ve kêu xé rách giấc trưa nồng

Chị bỏ lại một quãng đời buồn bã
Với con thơ nheo nhóc góc phố phường
Sức thì mỏng mà nhịp đời hối hả
Hắt hiu đời xó chợ thấy mà thương

Chị ra lô khi gà vừa gáy sáng
Ngọn đèn soi lấp loáng ở trên đường
Đi theo chị có trăng là bầu bạn
Áo xanh cài lấm tẩm những giọt sương

Chị ra lô như đi ra trận địa
Tối tăm lui, đói rách phải quy hàng
Nổi cơ cực từ ngày đầu mới tới
Đến bây giờ cuộc sống đã sang trang

Chị ra lô như đi vào chiến dịch
Biết bao phen cơn buồn ngủ rập rình
Nhưng chợt nhớ áo cơm đòi xuất kích
Đón mặt trời sẽ mọc phía bình minh

Em sẽ nhớ khoảng trời xanh, sắc lá
Nắng trong veo pha lẫn chút oi nồng
Gió quanh quất, sắc tơ trời óng ả
Xa chị rồi, còn khoảng nhớ mênh mông.

• MINH PHƯƠNG

Sâu thẳm từ đất

Người chưa biết Đất
Đất mở lời
giữa nắng chói chang và bụi
Oknha Leng Rithy ^(*) cùng đoàn khảo sát
loanh quanh tìm đất
Rừng Santuk Kampong Thom
con suối róc rách
Phong Lan tỏa hương thơm ngan ngát
người mãi loay hoay cùng đất
Đất theo chân người
rợp phủ màu xanh ngọc
Nghe đất reo
Nghe đất thờ
Nghe đất hát
Nghe đất này mầm
xanh nhựa sống
tràn về chốn hoang sơ

Đất đã biến đổi tận cùng ký ức
những chồi xanh
giọt sương đọng tan nhanh trên phiến lá
chiều xuống Trăng soi
Người công nhân quần tụ theo điệu nhạc “Rôm”
Hát vang... hát vang
bài ca từ đất
Ôi cuộc sống mến thương
Đi lên từ đây.

() là tên của người Trường Văn Phòng Đại diện Tập đoàn Công nghiệp Cao su Việt Nam tại Vương Quốc Campuchia. Tất cả các công ty Cao su qua đầu tư tại Campuchia đều nhờ vị Oknha Leng Rithy này giúp đỡ.*

• MINH PHƯƠNG

Ru lá hát

Đất nơi tôi đứng
Tiếng máy ủi khai hoang
thơm mùi đất vỡ
Đất hiền hòa mời gọi
rực lên nắng vàng như mật
phóng lộ bàn cờ ngang dọc
Stump bầu nhô cành lá
con suối Ô Thum xuôi dòng chảy
phát phơ như tấm vải lụa
bạt ngàn rừng cao su
người công nhân Khmer
tay xới đất- bùng cây trồng
đến mùa lá reo... lá hát
đường băng dài thăm thẳm
cây nhô cao đón bình minh
Đất vươn mình
qua bao gian nan khó nhọc
mọc thẳng tầng tầng lá
chiều chiều ngọn gió đông đưa
lá xếp mình cất tiếng hát ru
Em đưa tay nhẹ nâng chiếc lá
miệng cười chúm chím
khẽ ru... “On... on... Xà lạnh... bon tê.”
“Xà lạnh bon... bon... tê”

• ĐÀM QUYÊN

Nói cùng anh

Anh có nhớ buổi đầu tiên hò hẹn?
Em ngỡ ngàng khi anh tặng cho em
Một cành hoa mà em chẳng biết tên
Hoa vàng nhạt mang sắc màu của nắng!

Em hồ hững còn anh đắm đắm:
Hoa tình yêu! Xin gửi tặng cho em!
Ngày mây ngày mới đến một chợ phiên
Hoa hồng đỏ hứa tặng em dịp khác!

Em bớt giận rồi nghe anh hát
Tiếng đàn anh tắm mát cả rừng cây
Rừng cao su trong chiều nhẹ mê say
Ngẩn ngơ bóng ôm em, anh mừng rồi!

Em nghe rõ tiếng ngực anh đang thờ
Có vị nồng hương nhựa mù cao su
Bàn tay anh chai sạn ráp thô!
Bàn tay em vẫn mờ đi không rõ!

Em với anh người công nhân đất đỏ
Rừng cao su gần bó đã hai mùa
Nắm tay nhau cho rừng xanh màu mỡ
Cho trắng đầy dòng sữa mủ cao su!

Em mơ man trong những nghĩ suy
Trong hạnh phúc chúng ta đang xây đắp
Bỗng tiếng chim lách mình rí rách
Em ngược nhìn: Ôi, một chùm hoa!

Hoa đỉnh đầu, hoa nở lòng ta
Hoa anh tặng - Sao giống nhau đến thế?
Anh bật cười: Ngốc sao cô bé!
Hoa mùa đầu anh vội bẻ cho em!

Hoa cao su! Ôi, một cái tên!
Gắn cuộc đời em, anh từ đó
Lần đầu tiên rừng cây em hoa nở
Lần đầu tiên em lạc ngõ trong anh!

• KIM QUYÊN

Về Tân Hưng

(Thân tặng công nhân và Ban Giám đốc nông trường Tân Hưng)

“Cái nắng mùa khô, mồ hôi mặn chát
Con mưa rừng quất rất mặt em tôi
... Sẽ không còn lâu nữa em ơi!
Vườn cây ấy trào tuôn dòng nhựa trắng” (*)

Tôi về Tân Hưng một chiều nhạt nắng
Đường quanh co đất đỏ miền Đông
Cao su xanh xanh cao thấp, chập chùng
Tàn lá biếc reo vui trong gió

Đã qua rồi em ơi! Thời gian khổ
Thờ đói nghèo, không áo mặc, cơm ăn
Sốt rét rừng hành hạ, buốt từng cơn
Dãi nắng dầm sương, vỡ hoang từng tác đất

Qua rồi em ơi! Thời khó nhọc
Rừng cao su, dòng nhựa trắng trào tuôn
Vàng trắng về, làm giàu đẹp quê hương
Tân Hưng hôm nay, con đường rộng mở

Nắng gắt mùa khô đã có rừng che chở
Trú cơn mưa rừng có nhà ở công nhân
Đâu chỉ ước mơ, tương lai đã thật gần
Cao su Tân Hưng cho dân nghèo no ấm

Tiếng ai hát trong buổi chiều thanh vắng
Có phải em? Người còn gái Tân Hưng
Trái tim em đã dành trọn cho rừng
Đi mở đất, tuổi xuân tràn nhựa sống.

Nông trường Tân Hưng sáng tháng 8.2012

(*) *Thơ của Trần Hồng Nhẫn*

• NÔNG QUY QUY

Màu xanh Bà Rịa Vũng Tàu

Từ màu lá xanh kim
Xuôi mùa xuân phổ biến
Ô hay lại gặp cao nguyên
Gặp bụi đỏ và lá xanh reo múa
Gặp hương rừng gió hát, chim ca
Con đường đất và thêm hoa tỷ muội
Sức sống rừng, nắng thấp mênh mang
Về phổ biến nhưng đâu riêng có biển
Mà nông nân đất đỏ cao su
Có triệu hàng cây vươn thẳng
Đang trong mùa thay lá bay bay.
Có màu áo xanh phai
Có nụ cười giòn mưa nắng
Gọi bầy chim bay về làm tổ
Đất ẩm tình người nên rợp bóng cao su
Cùng hát nhé, mùa xuân đang chấp cánh
Rộn ràng “tỉnh đất đỏ miền Đông”
Em chợt thấy một cao nguyên xanh ngắt,
rực lên từ phiến lá cao su
Những rừng cây mọc xanh đất mẹ
Những tấm lòng và bao giọt mồ hôi
Thân thương quá những nông trường đất đỏ
Ơi Bình Ba, Cù Bì, Xà Bang...
Mỗi tên gọi là màu xanh no ấm
Phơi phới ân tình cho đất nước bay cao.

• NHẬT QUỲNH

Mai em đi

(Chuyến đi sáng tác miền Đông)

Về với anh, về lại với nông trường
Cầm Mỹ ơi! Một chiều hun hút gió
Ơi mảnh đất một thời gian khó
Xơ xác đạn bom xô dạt những mảnh đời
Đất yêu người, người chọn đất làm quê
Dòng sữa cũng theo người về muộn
Thương cánh cò ngơ ngác trong đêm
Như cây xương rồng bám cát đứng lên
Cảm ơn những tán rừng cao su dịu mát
Nhận hết về mình
nỗi đau tháng năm trăm tích

Chắt chiu dòng sữa trắng ngọt ngào
Cảm ơn
dáng núi của cha, đồng bằng của mẹ
Thấm đẫm đời con những lời ru vát và
Cảm ơn anh – đôi tay người thợ
Bao giọt mồ hôi vượt qua gian khó
Khoi dòng nhựa chảy cho đời
Em gối đầu nghiêng lên ánh trăng soi
Nghe thời gian nói bao điều rất lạ
Bỗng thương cả những điều vô cớ
Mai về phố
không quên mùi cây cò
Hương cao su
cũng theo vào giấc ngủ
mênh mông xanh một khoảng trời
Như những tế bào cứ tự sinh đôi
Mặc gió mưa bão tố
Những cánh rừng cao su
cứ dày lên kiên cố
Để những giọt vàng tỏa khắp năm châu
Mai em đi
Câu thơ cùng anh ở lại
Nỗi nhớ
cứ nghiêng về
Cầm Mỹ
đêm nay.

• NGUYỄN THÁI SƠN

Khúc luân vũ màu xanh

I.

Trời trong cao vút mây trôi cùng gió
Dòng sông dâng nước như say cùng nắng
Hàng cao su đứng như em và anh
Tán cây giao hòa - chụm mái đầu xanh...

Mồ hôi mặn áo
Gió sương bạc da
Nắng mưa đêm ngày
Thử thách lòng ta
Những ngày “động rừng”
Bao đêm ngập lũ
Thương những lô cây ứa vàng...

Nhựa cao su mịn trắng
- sữa thơm mẹ ta
Xuất sang phương gần
Chờ đến miền xa
Xây nhiều trường học
Dựng thêm nhà máy

II.

Thảo nguyên bát ngát. Cao nguyên hùng vĩ
Miền Đông thưở ấy thâm nghiêm huyền bí
Rừng hoang vẫn nhớ thương bao người xưa
Nón mê áo cộc lìa quê xác xơ...

Rừng xanh
Nhựa trắng
Nghĩa anh
Tình em
Hát say
Múa đều
Lửa ấm trời đêm

Dòng sông nước vơi
lại đầy
Năm tháng qua như cuộc đời
Rừng cây xanh thắm
Nhựa cao su trắng
Bát ngát cao nguyên
- Lòng anh
Trắng trong
- Tình em...

• HUỖNH MINH TÂM

Tiếng hát rừng cao su miền Đông

Trên con đường bạt ngàn cao su xanh biếc
Dòng nhựa ấm của cuộc sống đang lưu chuyển
Tiếng hát những giấc mơ ngân vang

Chị kể tôi nghe cuộc đời những con người bé mọn
Yêu rừng, yêu cây
Hàng ngày rạch những đường gân
Dòng máu trắng của niềm đam mê, hy vọng

Rừng cây thì thảo với tâm hồn chị
Buông mái tóc xanh ngày cây trẻ non
Xốn xang làn nắng ửng đầu xuân
Nhịp đập thời gian khe khẽ
Trong đôi tay miệt mài, cần mẫn của người thợ

Dòng sữa trắng đã bám đầy chiếc áo màu thanh thiên
Đã bám đầy giấc mơ
Tiếng hát của chị - ngọn lửa của khát vọng
Mọc rễ chẳng chặt, bền bỉ

Dưới vòm trời đêm lung linh ánh sao
Hoặc vào những buổi chiều
Chênh chao thương nhớ
Tiếng lá rơi xào xạc
Chị nằm ở đâu đó trên tán lá còn sót lại
Ngơ ngác chồi non
Thơm hương mùa mới

Tôi thầm nghĩ tháng năm vất vả
Trăm cuộc đời bé mọn - diệu kỳ
Tôi thầm nhớ hoa vàng e ấp
Những cánh rừng bát ngát đông đưa.

• HUỖNH MINH TÂM

Đôi mắt em trong rừng cây cao su

Bạt ngàn núi bạt ngàn mây
Ôi đôi mắt diệu kỳ có thể
Nhìn xuyên thấu trái tim anh còn rất trẻ
Lại một mùa xuân nữa đi qua

Giữa rừng cao su dòng nhựa ăm
Giữa những ngọn gió Lào xào mắc vổng
Giữa tình yêu cây lá xanh non
Ôi đôi mắt diệu kỳ có thể

Anh đã yêu em yêu sự thật
Đôi bàn tay rạch những dòng mủ trắng
Anh đã yêu em như yêu đất
Ôm ngọn đồi bóng tỏa bao la

Ôi đôi mắt diệu kỳ có thể
Đã yêu đời hơn cả giấc mơ
Đã yêu núi hơn niềm hy vọng
Đã yêu cây hơn cả mùa xuân

Ôi đôi mắt diệu kỳ có thể
Đã mở to rạng rỡ sáng ngời
Trong cánh rừng cao su xanh biếc
Với đêm xanh đợi gió ngậm sương

• PHẠM DUY TÂN

Viết giữa rừng cao su Lộc Ninh

Vạt đất nào ở đây
Bạn tôi xưa nằm lại
Nắng như là khói hương
Dâng lên trời mãi mãi

Con đường nào đã qua
Trong gian lao ngày ấy
Dấu bây giờ rất xa
Còn nguyên như lửa cháy

Ký ức nào trong tôi
Những tháng năm tuổi trẻ
Người đi như thác đổ
Người về như lá rơi

Nhớ lắm đồng đội ơi
May còn chiều giữ nắng
Nắng giữ những rừng cây
Miệt mài trong thỉnh lặng

Từng giọt trắng tinh khôi
Giữ cho lòng hy vọng
Đất nghĩa tình sâu nặng
Nói thay lời bạn tôi.

● PHẠM THỊ NGỌC THANH

Nhớ mẹ

Buổi chia xa, con ra vườn của mẹ
Nhặt lá cao su cho đỡ nhớ nhà
Bàn tay nhỏ con làm sao ôm trọn
Quê mẹ bạt ngàn xanh mát cao su.

Chiếc lá nhỏ nhoi mang hồn quê mẹ
Con sẽ mang theo đến tận chân trời
Giọt giọt mồ hôi bao ngày mẹ lắng
Bao giọt sữa từ cây, mẹ nuôi con.

Con đi xa nhớ dáng mẹ tảo tần
Thương hàng cao su ngày xuân rụng lá
Nhớ bàn chân mẹ ngày đông nứt nẻ
Thương thân cây rót nhựa giữa đêm hè.

Chiếc lá rơi như hồn quê nhắn gọi
Dù chốn phồn hoa con cũng quay về
Bởi hàng cao su đưa con ra đường rộng
Bởi lòng con còn nặng nợ quê hương.

• DUY THƠM

Trời làm cơn mưa

Mù em chưa kịp trút
Trời đã làm cơn mưa
Những chén mù đầy nước
Chảy trắng đường em qua

Đất bazan đỏ quạch
Nhuộm mù thành hồng tươi
Nước như dòng máu nóng
Đổ xoáy vào tim tôi!

Nhìn bóng em tức tưởi
Quýnh quáng bên hàng cây
Tay thùng tay vớt vội
Giành giọt mù với trời

Cây run lên bần bật
Giữa mịt mùng âm u
Mưa liên hồi quất xuống
Xé nát rừng cao su...

Ai đã từng cạo mù
Mới thấu hiểu nhọc nhằn
Đời người thợ khai thác
Giữa muôn vàn khó khăn.

Phú Riềng Tháng 06.2013

• DUY THƠM

Cơn mưa đầu mùa

Gió vùn mây đen xoáy lốc
Giăng giăng mưa đổ trắng trời
Nắng vàng đang say bồng tấp
Nụ cười khép lại vành môi

Em nhìn cây như muốn khóc
Bâng khuâng giọt ngắn giọt dài
Rừng cây ướt nhoà trong mắt
Nỗi buồn vương nín bờ vai

Gió ơi xin đừng giận dữ
Uốn mềm cành lá của cây
Mưa ơi xin đừng rơi vội
Xóa đi từng chén mù đầy...

Cơn mưa đầu mùa ngưng lại
Cầu vồng nhuộm chín đường lô
Em như lạc vào huyền thoại
Giữa rừng cỏ tích mộng mơ.

• DUY THƠM

Phú Riềng địa chỉ “đỏ”

(Kính tặng CBCN CT Cao su Phú Riềng
nhân kỷ niệm 35 năm ngày thành lập)

“Ngọn đuốc Đỏ” năm ba mươi rực sáng (*)
Năm ngàn công tra vang dậy đất Phú Riềng
Cờ đỏ búa liềm tiến theo Chi bộ Đảng
Đội áo cơm cuộc sống nhân quyền
Buộc sếp Tây, cai chủ đồn điền
Chấp nhận tăng lương, giảm giờ làm lao động
Cuộc đấu tranh, biểu tình, đình công thắng lợi
Cao su Phú Riềng rực rỡ đất trời Nam ...

Qua bao cuộc kháng chiến gian nan
Đuổi Nhật – đánh Tây – kiên cường chống Mỹ
Phú Riềng vẫn sáng ngời hào khí
Anh dũng quật cường – giành Độc lập Tự do

Đất nước hòa bình – thống nhất ấm no
“Tổ quốc giang sơn thu về một mối”
Cao su Phú Riềng xanh tươi vẫy gọi
Quân dân mọi miền tụ hội về đây...
Chung sức chung lòng khai hóa dựng xây
Trồng mới cao su khơi nguồn “vàng trắng”
Ba mươi lăm năm, tình sâu nghĩa nặng
Cao su bạt ngàn, xanh ngút ngát, trời mây

Ba mươi lăm năm để có hôm nay
Một Phú Riềng xuân tràn sức sống
Một Phú Riềng ước mơ - hy vọng
Của lớp người nay và của con cháu mai sau...
Ba mươi lăm năm như một giấc chiêm bao
“Nàng tiên” Phú Riềng mở mắt choàng thức dậy
Quê hương Phú Riềng đổi thay nhiều biết mấy
Truyền thống Phú Riềng vẫn thơm ngát hương xưa.

() Ngày 03.02.1930 nổ ra cuộc đấu tranh
của 5.000 công tra đồn điền với chủ Tây, đòi quyền dân sinh.*

• ĐÌNH THU

Ngày trở lại

Lâu rồi chưa trở lại miền Đông
Long Khánh, Ngãi Giao ...
Thăm xứ Xà Bang, Cẩm Đường, Cẩm Mỹ
Thăm Sông Ray và em

Hơn ba mươi năm xa cách
Ngày trở lại
Bến Xe Miền Đông cuối ngày nắng tắt
Ánh đèn pha nhân nhật con đường
Tìm chuyến xe năm cũ
Lấm lem mùi than

Đi trong đêm
Những con đường đất đỏ không tên
Nay nhựa đường trải phẳng
Từng hàng cây vịn bờ vai nhau tìm mạch sống
Ươm màu xanh cho quê hương

Có lẽ trên thế gian này?
Chưa có nơi nào bao dung như miền Đông
Dang vòng tay độ lượng
Cưu mang bao phận người
Ôm vào lòng những mảnh đời phiêu bạt
Nâng niu, dỗ dành
Phả hơi truyền thêm nguồn sống
Để vươn vai ngồi dậy giữa cuộc đời

Những nhà máy mọc lên
Những nông trường rộng mở
Những con người!
Ngày hôm qua!
Ngày hôm nay!
Và ngày mai đang vươn mình đứng dậy
Thắp lên ánh sáng niềm tin!

• LÊ VĂN THUẬN

Nụ hoa vùng đất đỏ

Tôi về thăm miền Đông
Thăm rừng cao su bạt ngàn vô tận
Mùa lá xanh
Cảnh nghiêng mình che bóng
Nắng gió xạc xào trải bước chân đi.

Miền Đông yêu thương
Miền Đông diệu kỳ
Đã qua rồi thời đạn bom bão tố
Đã qua rồi thời gian lao đau khổ
Đôi mắt em chan chứa ánh bình minh
Mù cao su như dòng sữa trắng tinh
Âm thầm chảy cho đời thêm nhựa sống
Em thoăn thoắt giữa rừng cây xanh thắm
Hứng yêu thương thành dòng suối trắng ngần

Có tiếng gì sau những bước chân
Tiếng lao xao khi rừng cây thỗi thức
Màu áo xanh
Lòng tôi nghe rạo rức
Nghe tim mình xốn xang...

Mùa hoa cao su nở vàng
Hương phảng phất và tình anh trong gió
Em công nhân ơi!
Em là nụ hoa bé nhỏ
Tỏa hương thơm lòng trên vùng đất đỏ bazan.

• ĐẶNG SƠN TỊNH THUY

Thương con

A-mí thương con cho con uống sữa ngọt, nước mát...,
A-ma thương con cho con ăn cơm với cá, thịt ở suối rừng...
A-mí A-ma thương con cho con biết cái chữ
A-mí A-ma không muốn làm cho con đau cái thịt cái da.

Muốn cho con cao lớn như cây Konia...,
Cứng chắc như ở trong rừng có cây Hương, cây Trắc...
Nay con đã tới độ thơm nồng như ché rượu,
Làm say mềm bao cô gái chàng trai.
Nhà nước, Công ty... giao cho con cao su bao nhiêu “héc”
Con cũng biết thương chúng như A-mí, A-ma đã thương con.

Con phải coi cây cao su như là những đứa con của mình
Nuôi cho chúng thành những cái cây có ích
Chúng sẽ cho con cái nhà đẹp, nhà cao
Và những thứ con cần... ấm no, hạnh phúc!

• VŨ THẾ THUỘC

Đêm nông trường

Sông Đắc Bla rì rầm
Kể sử thi không mới
Những cô gái nông trường
Vẽ hình lên nước suối.

Đất bazan huyền thoại
Tiêu, điều xanh bao la
Cao su cắt thịt da
Dâng người dòng nhựa trắng

Trải qua bao cay đắng
Trước khi vui ngọt ngào
Trăng gió nắng xôn xao
Âm tình nơi rừng núi

Đêm nông trường mở hội
Cồng chiêng hòa nhã âm
Những trai gái Tây nguyên
Đốt lửa rừng nhún nhảy
Bao nhọc nhằn tan chảy
Tình là tình thâu đêm

Trồng rừng làm mùa xuân
Tiếng chim cao vọi vọi
Nhịp đời say không tuổi
Ở nông trường cao su.

Kon Tum 8.2010

• VŨ THẾ THUỘC

Rừng ơi

Khum tay tôi gọi Rừng ơi!
Rừng còn gọi lại ời ời rất vui
Dấu xưa đã xóa nhòa rồi
Một rừng tươi tốt bời bời cao su

Nửa đời thăm lại chiến khu
Nửa đời nhớ mãi mùa thu suối ngàn
Nhớ bao các mẹ đào hầm
Các em dẫn lối hành quân hồi nào.

Ước ao đã gặp ước ao
Rừng xanh tái trộn hòa vào rừng xanh
Hàng cây tăm tắp vươn cành
Người đi cắt nhựa trong lành sớm mai

Nông trường đã dậy tương lai
Quê hương đổi mới hỏi ai không mừng
Bên cây tôi gọi ời rừng....

Dầu Tiếng tháng 8.2012

• NHỰA TRẮNG

Dầm mưa

Gặp em hôm ấy - ngày êm
Gió lay mái tóc tỏa hương dịu hiền
Một bàn tay nhẹ như tiên
Khơi dòng nhựa trắng triển miên ngọt ngào

Bỗng đâu mưa đổ ầm ào
Thương người cạo mù lao xao trong rừng

Mưa như nước mắt rung rung
Nỗi lòng người thợ theo từng giọt rơi
Mưa nhiều sản lượng sẽ vui
Đồng lương sẽ thấp cuộc đời bớt vui

Mưa rơi ướt áo em tôi
Rừng cao su lạnh trắng trời mưa bay
Nào ai êm ấm có hay
Những người cạo mù sáng nay mưa dầm...

• TRẦN TRUNG

Nơi vùng đất mới

Nơi vùng đất mới
Các anh trồng mới cao su

Khi mới đến rừng khộp, đất nghèo
Chưa có dân cư
Bón bê rừng thiêng nước độc
Đòi, suối chẳng chảy
Cắt ranh, tìm đường sợ lạc!

Nơi vùng đất mới
Các anh trồng mới cao su
Quên cả ngày chủ nhật!

Đôi thay phát triển mỗi ngày
Rừng cao su mở rộng
Thay rừng khộp đất nghèo.

Nơi vùng đất mới!
Bây giờ là rừng cao su.

Cty Mekong, mùa vụ năm 2013

• TRỊNH ANH TUẤN

Đêm Dầu Tiếng bình yên

Đêm Dầu Tiếng bình yên!

Cơn mưa trái mùa xuyên qua kẽ lá,
Tiếng con ve gọi hè ra rả khúc tương tư,
Ru vạn vật điềm nhiên đêm yên ả,
Ru ngọt ân tình trên quê mẹ màu xanh.

Hơi đất ẩm lên từ cơn mưa qua vội vã,
Chồi lá cũng lao xao chờ giọt mát cả đêm hè.
Người cũng vui lây, đón lấy giọt mưa về,
Vui! Trăn trở! Mai bận bề bao công việc...

Bên bếp lửa, chúng tôi ngồi tùm năm, tùm bảy,
Chuyện cuộc đời, chuyện làm thợ cao su.
Không như đời cha, mẹ thuở xa xưa,
Không lấy xác thân, đổi mấy đồng “xu” đáng mặt (!).

Anh ở miền Trung thùy dương cát trắng,
Bác ở tận miền Quan Họ ấy xa xôi,
Tôi ở miền Đông, bạn miền Tây nước nổi,
Nay chung một mái nhà “*oi! mảnh đất cao su*”.

Nơi đã cùng ta khai hoang và ném trái...
Nơi đã dung bồi *cây* hạnh phúc, *trái* tương lai.
Có chúng tôi!
Minh Tân, Long Hòa, Trần Văn Lưu, Minh Thạnh,
Bến Súc, Thanh An, Phan Văn Tiến... mãi xanh đời.

Đêm Dầu Tiếng bình yên!

Con gió lay lay chồi non hé nở,
Có giọt sương nào pha lẫn giọt mồ hôi!
Cho xanh thắm dải lụa mềm khoác lên "*nôi*" Dầu Tiếng,
Ru giấc ngủ yên bình bao thế hệ đã đi qua.

• LÊ THỊ CẨM TUYẾT

Lời ru của mẹ

Xuân này nữa là ba mươi năm xa mẹ
Mai nở ba mươi lần con ăn Tết xa quê
Con ở miền Nam - thành đồng Tổ quốc
Mẹ ở miền Trung - khúc ruột nối liền
Vì tiếng gọi thân thương đất nước
Con lên đường xây dựng miền Đông
Nỗi nhớ quê ngày đêm cuộn sóng
Quê hương ơi! Ấm mãi trong lòng!
Con không về được đêm 30
Để ăn Tết, đón giao thừa với mẹ
Mẹ yêu ơi! Con gọi hoài trong nỗi nhớ
Con biết đêm nay nồi bánh tét vẫn đang sôi
Trên miền Đông rừng núi xa xôi
Trên đồi cao su Bình Long bạt ngàn xanh tốt
Con đốt nén hương cho khói thơm nghi ngút
Để nhớ bao người đổ máu nơi đây
Để cho Tổ quốc đẹp trọn màu mây
Cho non sông Bắc - Nam liền một dải
Cho dòng sông Hiền Lương trên miền Bến Hải
Nước thêm xanh sóng biếc vỗ đôi bờ

Ba mươi năm đi qua như một giấc mơ
Lại một mùa xuân trên Bình Long chiến thắng
Cho tiếng trẻ em reo hò trong nắng
Cho tóc bạc mẹ bay trong sáng sớm mùa xuân
Con nhớ hoài lời mẹ nhắc thương thân
Mùa xuân này con sớm về ăn Tết
Nhưng giờ đây! Mẹ ơi có biết!
Nhiệm vụ chưa xong, con chưa thể về quê
Con hẹn với bông mai qua năm nở trể
Chờ con về hái nụ chung xuân
Con mang tặng mẹ già cả một bức tranh
Một rừng cao su Bình Long bạt ngàn xanh tốt
Trong đó có con ươm cành gieo hạt
Yêu mến nhiều vườn ươm cây cao su
Xưa mẹ ru con trong tiếng hát ầu ơ
*"Ấu ơ... Nhiều điều phù lấy giá gương
Người trong một nước thì thương nhau cùng..."*
Bình Long nặng nghĩa thủy chung
Lời ru của mẹ đậm tình nước non.

• DUNG THỊ VÂN

Trời trở gió vẫn còn anh

Em lặng lẽ cho anh từng giọt ngọc
Trả nợ em, anh bó lại vết thương lành
Anh vuốt ve em đã bao mùa gió thốc
Bụi đỏ nhạt nhòa em xanh mãi với miền Đông

Chuyện tình mình đã bao mùa lẻ gió
Em mong manh thẳng tắp dưới trời mây
Giữa bão giông em nghiêng mình trong đêm tối
Ta vì em ngày tắm nắng giữa hàng cây

Với em anh mang tiếng là người tình không hẹn ước
Bởi bàn tay anh đã khắc dấu một đời em
Vết tích anh ba mươi năm không mùa Ngâu nào thay thế
Em vẫn là em của đất đỏ bình nguyên

Em biêng biếc trong rừng cây trẻ mãi
Em hy sinh cho lẽ sống nơi này
Anh mặc người lựa là gắm vóc
Trả em về miền lạ với người xa

Tạ lỗi em - Anh trở lại cuộc tình sau
Chăm sóc lại rừng cây em người yêu bé dại
Vẫn là tên em theo anh bao hoàng hôn trụi lá

... Cao su ơi! Trời trở gió vẫn còn anh.

• NGUYỄN THỊ THUY VÂN

Nhớ cha

Sáng nay bỗng dưng buồn khôn tả
Lặng lẽ nhìn mưa từng hạt rơi rơi
Mưa ơi, thôi hãy ngừng mưa nhé
Để cho mũ chảy giọt cao su

Cha tôi mờ sáng chạy lên rẫy
Trên chiếc hon-đa đã cũ mềm
Chỉ mong cao su cho nhiều mũ
Giúp cha nuôi lớn đàn con thơ

Giờ đây đàn con đã lớn khôn
Nhìn mưa xao xuyến trái tâm hồn
Cha yêu giờ đây không còn nữa
Dòng mũ cao su vẫn chảy tuôn

Ôi dòng nhựa trắng thiên nhiên tặng
Dù chẳng ngọt thơm vẫn tràn tình thương
Tựa dòng sữa mẹ thiêng liêng ấy
Nuôi ta khôn lớn từng ngày tháng qua
Cha giờ không ở bên ta nữa
Tình cha con nguyện suốt đời khắc ghi.

• TRẦN HOÀNG VY

Mùa hoa cao su

Thôi mùa lá rụng vàng mơ
Cành cao nụ hé non tơ sắc màu
Một chùm hoa nở tặng nhau
Đường lô bụi đỏ cỏ màu biếc xanh

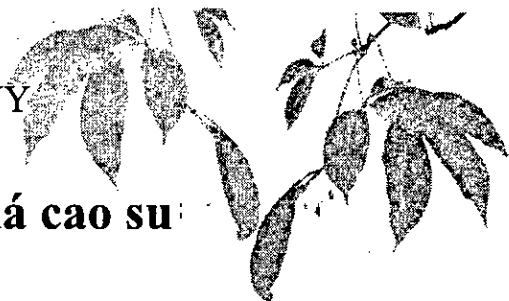
Em từ dạo nói... yêu anh
Lá vàng xuống cội cũng thành vần thơ
Vết dao cắt có ai ngờ
Nhựa tuôn giọt trắng ngẩn ngơ tay thùng.

Mùa hoa, hoa nở điệp trùng
Nắng trong hoa tỏa vô cùng mùi hương
Con ong bay bổng lạc đường
Anh – em ai giải lời thương nơi này

Cành cao rắc cánh hoa bay
Em về không hẹn anh ngày giao ca
Giữa vườn sót chút hương hoa
Anh băng khuâng tưởng như xa lắm rồi...

• TRẦN HOÀNG VỸ

Mùa xuân và lá cao su

Giữa xào xạc lớp lá vàng
Anh đi trong nắng bạt ngàn cao su
Tưởng là lạc giữa mùa thu
Ồ, không xuân sớm nơi đây chợt về

Không gian im ắng bốn bề
Tưởng nghe cây chuyển tràn trề nhựa dâng
Anh tìm theo mãi bước chân
Của em người thợ chuyên cần hôm nay

Ngập ngừng chiếc lá vàng bay
Viết bài thơ tặng nơi này anh qua
Dẫu rằng mai một lại xa
Vẫn thương một sắc lá và mùa xuân...

• TRẦN HOÀNG VY

Câu hát cũ và cuộc sống hôm nay

Câu hát cũ ngày xưa cha hát
Cao su đi dễ khó về
Cái giọng thuốc rê khàn đục
Nổi vòng gân cổ nhão khô!

Ôi! Câu hát dọa đầy quần quít
Như vòng dây thít lại vô tình
Những phu thợ công tra đói rách
Rút nhựa thân mình hóa mù trắng tinh

Đêm nghe mưa chọt nghĩ phận mình
Tiếng con ếch gieo sầu cô quạnh
Vàng vọt đèn nhà ai cuối xóm
Nào nùng điệu ví Vân Tiên...

Cái thuở ngày xưa đời thợ
Bây giờ bạc trắng tóc cha
Câu hát ngày xưa nức nở
Sao giờ nghe mới lời ca?

Chẳng khó về đâu! Những người thợ hôm nay
Bên gốc cao su biết mình làm chủ
Đêm xao xuyến băng khuâng vào giấc ngủ
Nhu Vân Tiên khi sáng mắt gặp thầy.

Ôi! Bây giờ thương những hàng cây
Hiền sữa trắng để dâng đời mật ngọt
Lớp thợ mới đâu còn roi vọt
Cứ lớn lên như cây lớn mỗi ngày

Những lớp người năm trước, hôm nay
Đêm uống rượu khê khà chuyện mới
Dặn lớp sau những gì cần đi tới
Với bao điều “vượt khoán, chỉ tiêu”...

Đêm bây giờ xóm thợ nâng niu
Đèn tỏa sáng khúc ca đầm ấm
Hương cao su khuya tỏa vào rất đậm
Nhắc nhở cuộc đời ngày đáng tin yêu.

● PHÚ XUÂN

Em đem mùa xuân tới

Bazan trầm tích cổ xa xưa
Đất đỏ bao đời thao thức
Với những dòng suối mộng mơ
Những núi đồi ngày đêm trần trở
Những cánh rừng già suy tư
Những dòng sông mang phù sa
Ngân nga khúc dân ca màu mỡ
Thả vào những cánh đồng
Ngon lửa tình yêu cháy lên màu đất đỏ
Bát ngát trời miền đông
Lung linh hạt nắng phiêu bồng
Tùng đàn cò thiên di về miền cổ tích
Bay qua kỷ ức thời gian
Đánh rơi:
Điệu lý rồng nằm
Lý tang tính
Lý cây bông
Phủ xanh rừng cao su bát ngát
Ơi đất đỏ miền đông!
Giấc mơ bao đời thành hiện thực
Giấc mơ xanh
Giấc mơ xanh

em – cô gái nông trang
lặn lội bốn mùa mưa nắng
những bàn tay chắt chiu
khơi dậy dòng nhựa trắng
rừng bỗng thành mùa hoa ban
ơi mùa Xuân!
em đem mùa Xuân tới
cho lũ chim nổi khúc nhạc rừng
cho bình minh bừng nắng mới
cho tôi yêu em
cô gái mùa Xuân
cho tôi hôn em
màu xanh cỏ cây, trời, đất
màu trắng hoa ban
màu tình yêu tình khiết
mênh mang
mênh mang
tôi lạc vào mùa Xuân bát ngát
lạc vào giai điệu rừng dịu êm
tôi lạc vào em.

● PHÚ XUÂN

Khúc hát ru

Về đây xanh ngát cao su
Tiếng rừng như khúc hát ru cho đời

Mẹ ru con khúc à ơi
Rừng ru con khúc ru hời ca dao

Dầu qua suối thẳm đèo cao
Mơ về Dầu Tiếng nao nao nhớ rừng

Mẹ ru cây khúc tình xuân
Cho dòng nhựa trắng như rừng hoa ban

Gió xuân hát với non ngàn
Rừng cao su hát với làn dân ca

Con về rừng nở ngàn hoa
Trong vòng tay mẹ con là trẻ thơ.

• PHÚ XUÂN

Về lại rừng xưa

Trời xanh lãng đẵng bóng mây
Ngày về Dầu Tiếng như say hương rừng
Lá xanh, xanh đến vô cùng
Dậy lên sức sống mùa xuân dâng tràn

Nhạc rừng gọi nắng mênh mang
Tiếng ai trong vắt như làn suối xanh
Tiếng chim còn sót trên cành
Một thời thơ ấu như dành cho nhau

Trở về với mối tình đầu
Thanh An vẫn đẹp sắc màu cao su
Âm thanh rừng - khúc hát ru
Cho mùa xuân nở lộc từ đôi nương

Xa rừng để nhớ để thương
Về rừng để nhớ con đường vào lô
Ngày xưa bước thấp, bước cao
Đôi ta chung bóng xôn xao nắng hồng

Về đây chung sức chung lòng
Cho rừng trắng mãi những dòng sữa tươi
Về đây xây đắp cuộc đời
Giấc mơ Dầu Tiếng cất lời hoan ca.

• THANH XUYỀN

Thơ tặng người công nhân cao su

Đội nắng và gội sương
Mái đầu người sớm bạc
Gửi vào cây, vào đất
Khao khát cả cuộc đời

Nghe tiếng hạt tách chồi
Như tiếng con mình hát
Đôi bàn tay thô ráp
Ve vuốt cánh lá mềm

Bụng bát cơm không quên
Dạy con về hạt giống
Tình yêu và lẽ sống
Che chở nắng vườn ươm.

Giữa tất bật ngày thường
Không một lời hờn trách
Đã quen rồi thâm lặng
Như mật ngọt kết tinh.

Làng xóm nặng nghĩa tình
Đói no cùng san sẻ
Trải bao năm vẫn thế
Người với người thảo thơm

Đất mãi mãi tươi non
Áo công nhân sớm bạc
Thời gian là khúc hát
Ngợi ca miền cao su.

• THANH XUYÊN

Gặt thơ ở Đông Nam bộ

Qua dăng đặc miền Trung
Tôi đến với miền Đông Nam bộ
Vẫn là gió
Vẫn là mây
Vẫn vườn tược, cỏ cây
Vẫn miền man làng mạc
Vẫn những dòng sông chảy đầy năm tháng
Vẫn những cánh rừng xanh lá, xanh la

Hồn vía tôi cứ đòi được la cà
Máu thịt trào dâng cảm xúc
Với gió phóng khoáng
Với mây nhõn nhơ
Rừng cao su mùa cạo mù sum suê
Phố công nhân nổi dài bao câu hát
Và những con đường chờ đầy sự sống
Với cánh chim trời âm áp không gian

Tôi thả tôi vào nồng nàn
Tôi gửi tôi vào đôn hậu
Đông Nam bộ rộng vòng tay đón khách
Tôi uống say men tình đất đỏ bazan
Dốc dốc, đồi ngang
Cụng ly để người với người bằng hữu
Tôi phải lòng cô công nhân tân tào
Vượt qua chiến tranh, đông bão
Nuôi cho cao su khỏe mạnh hiên ngang

Tôi gặt thơ
Từ những cánh rừng dạt dào sữa trắng
Từ những con người lần đầu tôi gặp
Từ những phố phường ấm áp bao dung
Chưa chia xa mà đã nhớ khôn cùng
Đông Nam bộ tôi được tôi trẻ lại.

• THANH YẾN

Dự cảm

Những mặt đường hơn hờ ngày vui
Rừng cao su mùa thu lơ lửng
Bao cánh cửa mở tung dự cảm
Bước chân thợ ủa ra đầy ánh sáng

Âm vang thời khởi nghĩa
Đây cánh quân vây chặt đồn thù
Ôi Nguyễn Bình – Huỳnh Văn Nghệ
Và bao người nữa
Tìm các anh nơi đâu?
Chỉ nghe gió gào, gió gọi
Vàng thu lá cháy ở trên cao

Tôi lại về
Thơ vút ngàn sao
Vùng trời thương đến giờ còn ngây ngất
Rừng cao su và tình yêu rất thật
Dạt dào
Mảnh đất hồi sinh.

• THANH YẾN

Ngày lên

Đêm mở
Rừng lao xao trở giấc

Đón ngày
Rạo rức hàng cây

Vòm lá đan nhau
Lưng trời mây thấp
Lách tách hạt mầm
Bừng giấc say

Rừng kiêu hãnh bàn tay thợ
Nhọc nhằn nâng dậy mùa vui
Vang lừng nhựa hát
Ban mai òa nắng mỉm cười.

• THANH YẾN

Mùa trăng hội

Bất chợt nhói đau
Phú Riềng xưa dấu máu đọa đầy
Bao linh hồn còn u uất
Oan khuất kiếp người vùi mỗi gốc cây
Hồn căm lòng đất
Từng lớp dân phu nấu nung lửa hận
Quyết đứng lên giành lại cuộc đời

Phú Riềng giờ đây
Chim vút cao tiếng hát
Từng hàng cao su bám gió
Trời vui mở hội đi lên
Màu xanh xôn xao trong nắng
Máu ngày xưa
Dâng sữa trắng hôm nay.

• TRẦN THỊ THU YẾN

Soi bóng trắng

Đêm bàng bạc soi sắc rừng hương hạ
Gió len cành vòm lá ánh trăng côi
Khuất lấp bao mùa nguyệt thực xa xôi
Lại thấy rõ bóng hình cây dân dã.

Đau đầu tuổi thơ mái tranh rêu rã
Mẹ buồn câu: “thân vùi gốc cao su”
Ông nhọc nhằn xót phận mấy đồng xu
Chú lăn lộn thương bụi mù đất đỏ.

Hoài niệm thời gian còn nguyên sắc cỏ
Bước rồi chân ký ức cứ lòng vòng
Một miền thương vơi vợi đến xanh trong
Nghe thỏ thẻ cây gọi lời thao thiết.

Nghe dậy sóng tỏa lan lòng da diết
Hương mùa cây phía nhớ những mùa hoa
Kỷ niệm về cay mắt tháng năm qua
Dấu chân mẹ buổi chồi còn nhỏ dại.

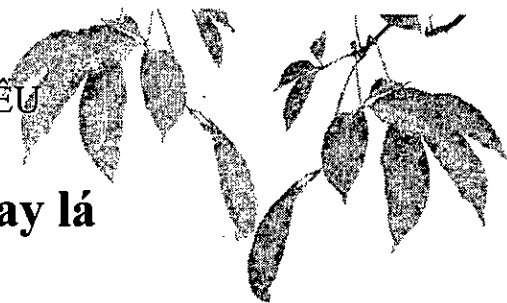
Giữa mùa mưa tôi lá còn ngai ngái
Trưa nồm nồm khô khốc lối chị về
Tháng nhọc nhằn mòn đá gót kiềng quê.
Từ sỏi đá vươn chồi cơi chén mù.

Từ áo tôi tự bao mùa lam lũ
Mẹ mang về hạnh phúc ngát mùi thơm
Chị trải lòng hao hức trắng nồi cơm.
Cao su hỡi vườn cây thên thang lối

Ta thăm lặng bao niềm tin ký gởi
Nhận bao dung năm tháng bão giông mùa
Dòng đời trôi thơm nức sắc vàng hoa.

• HƯƠNG TÌNH YÊU

Mùa cao su thay lá

Đến nữa rồi, cao su mùa thay lá
Vàng rực khung trời xao xác gió hanh hao
Dưới chân tôi thăm đỏ rải một màu
Trong mắt sâu khung trời rộng mở

Cô công nhân với đôi bàn chân nhỏ
Thả hồn theo tiếng gọi rừng chiều
Sương ướt lạnh vai, lộ suối lại leo đèo
Vẫn tần tảo gom nhặt từng giọt sữa

Dòng sữa trắng bao con người ấp ủ
Ấm áp đêm đông gian nhà nhỏ yên bình
Bước chân em xuyên suốt rừng xanh
Đem hạnh phúc đến bao gia đình êm ấm

Nhờ bàn tay em rừng xanh thêm sức sống
Thăm lặng trong sương với làn áo mỏng manh
Tiếng gió bắc ngoài hiên vẫn chòng chành
Trên nệm ấm người người say trong mộng

Cám ơn em người công nhân lao động
Mang lại niềm vui cho cuộc sống bao người
Đi giữa rừng chiều tôi thăm gọi em ơi
Mỗi tuổi đời em là mỗi mùa cao su thay lá...